

ZAŁĄCZNIK A
PRZEPISY OGÓLNE I PRZEPISY DOTYCZĄCE
MATERIAŁÓW I PRZEDMIOTÓW
NIEBEZPIECZNYCH
(c.d.)

CZĘŚĆ 3

**Wykaz towarów niebezpiecznych, przepisy
szczególne oraz wyłączenia dotyczące towarów
niebezpiecznych pakowanych
w ilościach ograniczonych i wyłączonych**

(c.d.)

DZIAŁ 3.3
PRZEPISY SZCZEGÓLNE
DOTYCZĄCE NIEKTÓRYCH MATERIAŁÓW LUB PRZEDMIOTÓW

- 3.3.1** Jeżeli w kolumnie (6) tabeli A w dziale 3.2 wskazano przepis szczególny dotyczący odpowiedniego materiału i przedmiotu, to znaczenie i wymagania tego przepisu szczególnego podane są poniżej.
- 16 Próbki nowych lub istniejących materiałów lub przedmiotów wybuchowych mogą być przewożone, w sposób wskazany przez właściwą władzę (patrz 2.2.1.1.3) dla celów obejmujących: badanie, klasyfikację, postęp techniczny, kontrolę jakości lub jako próbki handlowe. Próbki materiałów wybuchowych niezwilżonych lub nieodczulonych, powinny być ograniczone do 10 kg i przewożone w małych sztukach przesyłki, zgodnie ze wskazaniem właściwej władzy. Próbki materiałów wybuchowych zwilżone lub odczulone, powinny być ograniczone do 25 kg.
 - 23 Nawet, jeżeli materiał ten stwarza zagrożenie pożarowe, to wykazuje je tylko w ekstremalnych warunkach pożaru w przestrzeni zamkniętej.
 - 32 Materiał ten w każdej innej postaci nie podlega przepisom ADR.
 - 37 Jeżeli materiał ten jest powlekany, to nie podlega przepisom ADR.
 - 38 Jeżeli materiał ten zawiera nie więcej niż 0,1% węgla wapniowego, to nie podlega przepisom ADR.
 - 39 Jeżeli materiał ten zawiera mniej niż 30% lub, co najmniej 90% krzemu, to nie podlega przepisom ADR.
 - 43 Jeżeli materiały te nadawane są do przewozu jako pestycydy, to powinny być przewożone pod odpowiednią pozycją pestycydu i zgodnie z przepisami dotyczącymi pestycydów (patrz 2.2.61.1.10 do 2.2.61.1.11.2).
 - 45 Siarczki i tlenki antymonu zawierające nie więcej niż 0,5% arsenu w przeliczeniu na masę całkowitą, nie podlegają przepisom ADR.
 - 47 Żelazicyjanki i żelazocyjanki nie podlegają przepisom ADR.
 - 48 Jeżeli materiał ten zawiera więcej niż 20% cyjanowodoru, to jego przewóz jest zabroniony.
 - 59 Jeżeli materiał ten zawiera nie więcej niż 50% magnezu, to nie podlega przepisom ADR
 - 60 Jeżeli stężenie materiału jest większe niż 72%, to jego przewóz jest zabroniony.
 - 61 Nazwa techniczna uzupełniająca prawidłową nazwę przewozową, powinna być nazwą zwyczajową ISO (patrz również norma ISO 1750:1981 „*Pestycydy i inne agrochemikalia - nazwy zwyczajowe*”, z późniejszymi zmianami), inną nazwą wymienioną w zaleceniach WHO „*Recommended Classification of Pesticides by Hazard and Guidelines to Classification*” lub nazwą substancji aktywnej (patrz także 3.1.2.8.1 i 3.1.2.8.1.1).
 - 62 Jeżeli materiał ten zawiera nie więcej niż 4% wodorotlenku sodowego, to nie podlega przepisom ADR.
 - 65 Roztwory wodne nadtlenku wodoru, zawierające mniej niż 8% nadtlenku wodoru, nie podlegają przepisom ADR.
 - 103 Przewóz azotynu amonowego i mieszanin azotynów nieorganicznych z solą amonową jest zabroniony.

- 105 Nitroceluloza, odpowiadająca opisom podanym dla UN 2556 lub UN 2557, może być zaklasyfikowana do klasy 4.1.
- 113 Przewóz mieszanin chemicznie niestabilnych jest zabroniony.
- 119 Przepis ten obejmuje urządzenia chłodnicze, w tym lodówki i inne urządzenia zaprojektowane dla potrzeb przechowywania w nich żywności lub innych rzeczy w niskiej temperaturze oraz urządzenia klimatyzacyjne. Urządzenia chłodnicze i podzespoły urządzeń chłodniczych nie podlegają przepisom ADR, jeżeli zawierają mniej niż 12 kg gazu klasy 2, grupy A lub O, zgodnie z 2.2.2.1.3 lub mniej niż 12 litrów amoniaku w roztworze (UN 2672).
- 122 Zagrożenia dodatkowe, temperatury kontrolowane i awaryjne, jeżeli są wymagane, oraz numer UN (pozycja ogólna) dla każdej bieżąco klasyfikowanej formułacji nadtlenu organicznego podane są pod 2.2.52.4.
- 123 *(Zarezerwowany)*
- 127 Mogą być użyte inne obojętne materiały lub obojętne mieszaniny, pod warunkiem, że mają one identyczne właściwości flegmatyzujące.
- 131 Materiał po flegmatyzacji powinien być znacząco mniej wrażliwy niż suchy PETN.
- 135 Sól sodowa kwasu dwuchloroizocyjanurowego dwuwodna nie podlega przepisom ADR.
- 138 Cyjanek p-bromobenzylu nie podlega przepisom ADR.
- 141 Produkty, które przeszły dostateczną obróbkę cieplną, w wyniku, której nie stwarzają żadnego zagrożenia podczas przewozu, nie podlegają przepisom ADR.
- 142 Mąka z ziaren soi ekstrahowana rozpuszczalnikiem, zawierająca nie więcej niż 1,5% oleju i o wilgotności nie większej niż 11%, która faktycznie pozbawiona jest palnego rozpuszczalnika, nie podlega przepisom ADR.
- 144 Roztwory wodne zawierające nie więcej niż 24% objętościowych alkoholu nie podlegają przepisom ADR.
- 145 Napoje alkoholowe zaliczone do III grupy pakowania, przewożone w naczyniach o pojemności nie większej niż 250 litrów, nie podlegają przepisom ADR.
- 152 Klasyfikacja tego materiału może być różna, w zależności od wielkości cząstek i opakowania, ale rozgraniczenia w tym zakresie nie zostały określone doświadczalnie. Właściwa klasyfikacja powinna być dokonana zgodnie z 2.2.1.
- 153 Pozycję tę stosuje się tylko wówczas, gdy wykazano na podstawie badań, że materiały te w zetknięciu z wodą nie są zapalne, nie są podatne na samozapalenie oraz, że mieszanina wydzielonych gazów nie jest palna.
- 162 *(Skreślony)*
- 163 Materiał wymieniony z nazwy w tabeli A w dziale 3.2 nie powinien być przewożony pod tą pozycją. Materiały przewożone pod tą pozycją mogą zawierać nie więcej niż 20% nitrocelulozy, pod warunkiem, że zawiera ona w suchej masie nie więcej niż 12,6% masowych azotu.
- 168 Azbest, który jest zanurzony lub unieruchomiony w lepiszczu naturalnym lub sztucznym (takim jak cement, tworzywo sztuczne, asfalt, żywice lub ruda mineralna) w taki sposób, że nie jest możliwe uwolnienie podczas przewozu niebezpiecznych ilości włókien azbestu łatwych do wchłaniania drogą oddechową, nie podlega przepisom ADR. Wyroby zawierające azbest, które nie spełniają powyższego warunku, nie podlegają przepisom ADR, jeżeli są zapakowane w taki sposób, że nie jest możliwe uwolnienie podczas przewozu niebezpiecznych ilości włókien azbestu łatwych do wchłaniania drogą oddechową.

- 169 Bezwodnik ftalowy w stanie stałym oraz bezwodniki kwasu czterowodoroftalowego, zawierające nie więcej niż 0,05% bezwodnika maleinowego, nie podlegają przepisom ADR. Bezwodnik ftalowy stopiony, o temperaturze wyższej od jego temperatury zapłonu, zawierający nie więcej niż 0,05% bezwodnika maleinowego, powinien być zaklasyfikowany do UN 3256.
- 172 Odnośnie do materiału promieniotwórczego stwarzającego zagrożenie dodatkowe:
- (a) sztuki przesyłki powinny być zaopatrzone w nalepkę odpowiadającą każdemu zagrożeniu dodatkowemu stwarzanemu przez ten materiał; odpowiednie nalepki powinny być umieszczone na pojeździe lub kontenerze, zgodnie z przepisami podanymi pod 5.3.1;
 - (b) jeżeli jest to konieczne, materiał powinien być zaliczony odpowiednio do grupy pakowania I, II lub III na podstawie kryteriów grupowych podanych w części 2, zgodnie z rodzajem dominującego zagrożenia dodatkowego.
- Opis wymagany pod 5.4.1.2.5.1 (b), powinien zawierać określenie zagrożeń dodatkowych (np. „Zagrożenie dodatkowe: 3, 6.1”), nazwy składników mających decydujący wpływ na te zagrożenia, oraz grupę pakowania, jeżeli została określona. Odnośnie do pakowania, patrz również 4.1.9.1.5.
- 177 Siarczan barowy nie podlega przepisom ADR.
- 178 Pozycja ta powinna być użyta tylko w przypadku, gdy nie występuje inna odpowiednia pozycja w tabeli A w dziale 3.2 i tylko za zgodą właściwej władzy państwa pochodzenia. (patrz 2.2.1.1.3).
- 181 Sztuki przesyłki zawierające materiał tego rodzaju powinny być zaopatrzone w nalepkę zgodną z wzorem nr 1 (patrz 5.2.2.2.2), chyba, że właściwa władza państwa nadania zezwoli na nienanoszenie jej na określone opakowanie, w przypadku, gdy wyniki badań wykazały, że materiał w tym opakowaniu nie wykazuje właściwości wybuchowych (patrz 5.2.2.1.9).
- 182 Grupa metali alkalicznych obejmuje: lit, sól, potas, rubid i cez.
- 183 Grupa metali ziem alkalicznych obejmuje: magnez, wapń, stront i bar.
- 186 W celu wyznaczenia zawartości azotanu amonowego wszystkie oznaczone jony azotanowe powinny być przeliczone na azotan amonowy za pomocą równoważnika cząsteczkowego jonów azotanowych obecnych w mieszaninie.
- 188 Baterie i akumulatory przeznaczone do przewozu nie podlegają innym przepisom ADR, jeżeli spełniają następujące wymagania:
- (a) Dla baterii zawierających lit metaliczny lub stopy litu, zawartość litu jest nie większa niż 1 g, a dla baterii na bazie jonów litu, moc w watogodzinach nie jest większa, niż 20 Wh;
 - (b) Dla akumulatorów zawierających lit metaliczny lub stopy litu, całkowita zawartość litu jest nie większa, niż 2 g, a dla akumulatorów na bazie jonów litu, moc w watogodzinach jest nie większa, niż 100 Wh. Akumulatory na bazie jonów litu, podlegające temu przepisowi, z wyjątkiem tych, które zostały wyprodukowane przed 1 stycznia 2009 r., powinny mieć na zewnętrznej powierzchni korpusu oznakowanie wskazujące moc w watogodzinach;
 - (c) Każda bateria lub akumulator odpowiada przepisom 2.2.9.1.7 (a) i (e);
 - (d) Baterie i akumulatory, za wyjątkiem, gdy są one zainstalowane w urządzeniu, powinny być zapakowane w opakowanie wewnętrzne chroniące w całości baterię lub akumulator. Baterie i akumulatory powinny być zabezpieczone przed zwarcie. Obejmuje to ochronę przed kontaktem z materiałami przewodzącymi znajdującymi się w tym samym opakowaniu,

które mogą spowodować zwarcie. Opakowanie wewnętrzne powinno być pakowane w mocne opakowania zewnętrzne zgodne z przepisami 4.1.1.1, 4.1.1.2 i 4.1.1.5;

- (e) Baterie i akumulatory, gdy są zainstalowane w urządzeniu, powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniem i zwarcie, a urządzenie powinno być wyposażone w skuteczne środki zapobiegające przypadkowemu zadziałaniu. Wymagań tych nie stosuje się do urządzeń, które z założenia są aktywne podczas przewozu (nadajniki identyfikacji częstotliwości radiowej (RFID), zegary, czujniki itp.), i które nie są w stanie generować i wydzielać niebezpieczne ciepło. Jeżeli akumulatory zainstalowane są w urządzeniu, to te urządzenie powinno być zapakowane w mocne opakowanie zewnętrzne wykonane z odpowiedniego materiału o wymaganej wytrzymałości i o konstrukcji dostosowanej do jego zawartości i przewidywanego przeznaczenia, oprócz wypadków, gdy urządzenie, w którym znajduje się akumulator, zapewnia jego wymaganą ochronę;
- (f) Za wyjątkiem sztuk przesyłki, zawierających akumulatory kapsułkowe zainstalowane w urządzeniu (włącznie z listwami montażowymi), lub nie więcej niż cztery baterie zainstalowane w urządzeniu, lub nie więcej niż dwa akumulatory zainstalowane w urządzeniu, każda sztuka przesyłki powinna być oznakowana następująco:
 - (i) wskazówką, że sztuka przesyłki zawiera baterie lub akumulatory z „litem metalicznym” lub „jonami litu” odpowiednio;
 - (ii) wskazówką, że sztuka przesyłki wymaga ostrożnych manipulacji, i że w wypadku uszkodzenia sztuki przesyłki istnieje zagrożenie zapalenia;
 - (iii) wskazówką, że w wypadku uszkodzenia sztuki przesyłki należy zastosować procedury specjalne, włącznie, o ile jest to konieczne, z inspekcją i przepakowaniem; oraz
 - (iv) numerem telefonu, pod którym można uzyskać dodatkową informację.
- (g) Do każdego ładunku składającego się z jednej lub więcej sztuk przesyłki oznakowanych zgodnie z przepisem (f), powinien być dołączony dokument zawierający:
 - (i) wskazówkę, że sztuka przesyłki zawiera baterie lub akumulatory z „litem metalicznym” lub „jonami litu” odpowiednio;
 - (ii) wskazówkę, że sztuka przesyłki wymaga ostrożnych manipulacji, i że w wypadku uszkodzenia sztuki przesyłki istnieje zagrożenie zapalenia;
 - (iii) wskazówkę, że w wypadku uszkodzenia sztuki przesyłki należy zastosować procedury specjalne, włącznie, o ile jest to konieczne, z inspekcją i przepakowaniem; oraz
 - (iv) numer telefonu, pod którym można uzyskać dodatkową informację.
- (h) Za wyjątkiem przypadków, gdy akumulatory zainstalowane są w urządzeniach, każda sztuka przesyłki powinna wytrzymać badanie na swobodny spadek z wysokości 1,2 m, w każdym z ustawień, bez uszkodzenia zawartych w niej baterii lub akumulatorów, bez przemieszczenia zawartości umożliwiającego bezpośredni kontakt pomiędzy akumulatorami (lub bateriami) i bez uwolnienia zawartości; oraz
- (i) Za wyjątkiem przypadków, gdy akumulatory zainstalowane są w urządzeniach lub są zapakowane wraz z nimi, sztuki przesyłki nie powinny przekraczać masy brutto 30 kg.

Określenie „zawartość litu” użyte powyżej, jak również w pozostałym tekście ADR, oznacza masę litu w anodzie ogniwa z litu metalicznego lub stopu litu.

Dla akumulatorów zawierających lit metaliczny i akumulatorów na bazie jonów litu przewidziano oddzielne pozycje w celu ułatwienia przewozu tych akumulatorów konkretnymi rodzajami transportu i zapewnienia możliwości stosowania różnych sposobów prowadzenia akcji ratowniczych w sytuacjach awaryjnych.

- 190 Urządzenia rozpylające pojemników aerozolowych powinny być zabezpieczone przed przypadkowym uwolnieniem zawartości pojemnika. Pojemniki aerozolowe o pojemności nieprzekraczającej 50 ml, niezawierające składników trujących, nie podlegają przepisom ADR.
- 191 Naczynia, małe, o pojemności nieprzekraczającej 50 ml, niezawierające składników trujących, nie podlegają przepisom ADR.
- 194 Temperatury kontrolowana i awaryjna, jeżeli są wymagane, oraz numer UN (pozycja ogólna) dla każdego bieżąco klasyfikowanego materiału samoreaktywnego podane są pod 2.2.41.4.
- 196 Pod tą pozycją mogą być przewożone formułacje, które w badaniu laboratoryjnym nie detonują w stanie kawitacji i nie ulegają deflagracji, nie wykazują efektów podczas ogrzewania pod zamknięciem i nie mają właściwości wybuchowych. Formułacje te powinny być ponadto stabilne termicznie (np. ich temperatura samoprzyspieszającego się rozkładu (TSR) dla sztuki przesyłki o masie 50 kg wynosi 60°C lub więcej). Formułacje niespełniające podanych kryteriów powinny być przewożone zgodnie z przepisami dotyczącymi klasy 5.2 (patrz 2.2.52.4).
- 198 Roztwory nitrocelulozy zawierające nie więcej niż 20% nitrocelulozy mogą być przewożone jako, odpowiednio, farby, produkty perfumeryjne lub farby drukarskie (patrz numery UN 1210, 1263, 1266, 3066, 3469 i 3470).
- 199 Związki ołowiu, które mieszane przez 1 godzinę w temperaturze 23°C ± 2°C z 0,07 M roztworem kwasu solnego w stosunku 1:1000, wykazują rozpuszczalność nie większą, niż 5% (patrz ISO 3711:1990 „*Pigmenty chromianu ołowiu i pigmenty chromianu ołowiuowo - molibdenowego – Właściwości i metody badań*”) uważane są za nierozpuszczalne i nie podlegają przepisom ADR, o ile nie spełniają kryteriów umożliwiających zaliczenie ich do innych klas.
- 201 Zapalniczki i pojemniki do napełniania zapalniczek powinny być zgodne z przepisami państwa, w którym zostały napełnione. Powinny być one zabezpieczone przed przypadkowym zadziałaniem. Faza ciekła gazu w temperaturze 15°C nie powinna przekraczać 85% pojemności naczynia. Naczynia, włącznie z zamknięciami, powinny być odporne na ciśnienie wewnętrzne dwukrotnie wyższe od ciśnienia skroplonego gazu węglowodorowego w 55°C. Mechanizmy zaworów i urządzenia zapalające powinny być pewnie zablokowane, zabezpieczone taśmą, unieruchomione lub zbudowane w taki sposób, aby uniemożliwić ich zadziałanie lub wyciek zawartości podczas przewozu. Zapalniczki nie powinny zawierać więcej niż 10 g skroplonego gazu węglowodorowego. Pojemniki do napełniania zapalniczek nie powinny zawierać więcej niż 65 g skroplonego gazu węglowodorowego.
UWAGA: *Odnosnie do zapalniczek odpadowych zbieranych oddzielnie, patrz dział 3.3, przepis szczególny 654.*
- 203 Niniejsza pozycja nie powinna być używana do UN 2315 dwufenyli polichlorowanych, ciekłych i do UN 3432 dwufenyli polichlorowanych, stałych.
- 204 (*Skreślony*)

- 205 Pozycja ta nie powinna być używana do UN 3155 PIĘCIOCHLOROFENOLU.
- 207 Kulki polimeryczne i materiały do wyłaczania mogą być wykonane z polistyrenu, poli(metakrylanu metylu) lub innych materiałów polimerycznych.
- 208 Handlowy azotan wapniowy nawozowy składający się głównie z soli podwójnej (azotanu wapniowego z azotanem amonowym), zawierający nie więcej niż 10% azotanu amonowego i co najmniej 12% wody krystalizacyjnej, nie podlega przepisom ADR.
- 210 Toksyny ze źródeł roślinnych, zwierzęcych lub bakteryjnych, zawierające materiały zakaźne lub toksyny zawarte w materiałach zakaźnych, powinny być klasyfikowane do klasy 6.2.
- 215 Pozycję tę stosuje się tylko do materiału technicznie czystego lub do zawierających go formulacji, o TSR wyższej, niż 75°C; nie stosuje się jej do formulacji, które są materiałami samoreaktywnymi (odnośnie do materiałów samoreaktywnych, patrz 2.2.41.4). Mieszaniny jednorodnie zawierające nie więcej niż 35% masowych azodwukarbonamidu i co najmniej 65% materiału obojętnego, niespełniające kryteriów innych klas, nie podlegają przepisom ADR.
- 216 Mieszaniny materiałów stałych niepodlegających przepisom ADR z materiałami ciekłymi zapalnymi mogą być przewożone pod tą pozycją bez uprzedniego zastosowania kryteriów klasyfikacyjnych klasy 4.1 pod warunkiem, że podczas załadunku, zamykania opakowania, pojazdu lub kontenera nie obserwuje się występowania wolnej cieczy. Szczelnie zamknięte opakowania i przedmioty, zawierające mniej, niż 10 ml materiałów ciekłych zapalnych II lub III grupy pakowania, zaabsorbowanych w materiale stałym, nie podlegają przepisom ADR, pod warunkiem, że nie występuje w nich wolna ciecz.
- 217 Mieszaniny materiałów stałych niepodlegających przepisom ADR z materiałami ciekłymi trującymi, mogą być przewożone pod tą pozycją bez uprzedniego zastosowania kryteriów klasyfikacyjnych klasy 6.1 pod warunkiem, że podczas załadunku, zamykania opakowania, pojazdu lub kontenera nie obserwuje się występowania wolnej cieczy. Pozycja ta nie powinna być stosowana do materiałów stałych zawierających materiały ciekłe zaliczone do I grupy pakowania.
- 218 Mieszaniny materiałów stałych niepodlegających przepisom ADR z materiałami ciekłymi żrącymi mogą być przewożone pod tą pozycją bez uprzedniego zastosowania kryteriów klasyfikacyjnych klasy 8 pod warunkiem, że podczas załadunku, zamykania opakowania, pojazdu lub kontenera nie obserwuje się występowania wolnej cieczy.
- 219 Drobnoustroje zmienione genetycznie (GMMO) i organizmy zmienione genetycznie (GMO), zapakowane i oznakowane zgodnie z instrukcją pakowania P904 pod 4.1.4.1, nie podlegają żadnym innym przepisom ADR.
- Jeżeli GMMO lub GMO spełniają kryteria dla zaklasyfikowania ich do klasy 6.1 lub 6.2 (patrz pod 2.2.61 lub 2.2.62), to stosuje się przepisy ADR dotyczące przewozu substancji trujących lub substancji zakaźnych.
- 220 Po prawidłowej nazwie przewozowej powinna być umieszczona w nawiasie jedynie nazwa techniczna materiału ciekłego zapalnego, będącego składnikiem roztworu lub mieszaniny.
- 221 Do pozycji tej nie powinny być klasyfikowane materiały I grupy pakowania.
- 224 Materiał ten powinien pozostawać w stanie ciekłym w normalnych warunkach przewozu, o ile nie wykazano na podstawie badań, że jego wrażliwość w stanie zamrożonym jest mniejsza, niż w stanie ciekłym. Nie powinien on zestalać się w temperaturach powyżej minus 15°C.

- 225 Gaśnice zaklasyfikowane do tej pozycji mogą zawierać zainstalowane w nich naboje pobudzające (naboje do uruchamiania mechanizmów o kodzie klasyfikacyjnym 1.4C lub 1.4S) bez konieczności zmiany klasyfikacji z klasy 2, grupy A lub O zgodnie z 2.2.2.1.3, pod warunkiem, że całkowita ilość materiału wybuchowego deflagrującego (miotającego) nie przekracza 3,2 g na jedną gaśnicę.
- 226 Formulacje tej substancji, zawierające co najmniej 30% nietłotnego, niepalnego flegmatyzatora, nie podlegają przepisom ADR.
- 227 Jeżeli materiał jest flegmatyzowany za pomocą wody i obojętnego materiału nieorganicznego, to zawartość azotanu mocznika nie powinna być wyższa, niż 75% masowych, a mieszanina nie powinna być podatna na detonację podczas badania Serii 1, typ (a) według Części I „Podręcznika Badań i Kryteriów”.
- 228 Mieszanki niespełniające kryteriów dla gazów palnych (patrz 2.2.2.1.5), powinny być przewożone jako UN 3163.
- 230 Baterie i akumulatory litowe mogą być przewożone pod tą pozycją, o ile odpowiadają przepisom pod 2.2.9.1.7.
- 235 Pozycję tę stosuje się do przedmiotów, które zawierają materiały wybuchowe klasy 1 i które mogą zawierać także towary niebezpieczne innych klas. Przedmioty te są używane jako ratujące życie nadmuchiwalce poduszek powietrznych, moduły poduszek powietrznych lub napinacze wstępne pasów bezpieczeństwa.
- 236 Żywica poliestrowa w zestawie zawiera dwa składniki: materiał podstawowy (klasa 3, grupa pakowania II lub III) i utwardzacz (nadtlenek organiczny). Użyty nadtlenek organiczny powinien być typu D, E lub F i nie powinien wymagać temperatury kontrolowanej. Zestaw powinien być zaliczony do II lub III grupy pakowania, zgodnie z kryteriami klasy 3, mającymi zastosowanie do materiału podstawowego. Ilość ograniczona wskazana w kolumnie (7a) tabeli A w dziale 3.2 odnosi się do materiału podstawowego.
- 237 Przewożone membrany filtracyjne, w tym separatory papierowe, materiały używane jako powłoki lub podłoża, itp., nie powinny być podatne na przenoszenie detonacji, w jednym z badań Serii 1 (a), w Części I „Podręcznika Badań i Kryteriów”.

Ponadto, właściwa władza może określić na podstawie wyników odpowiedniego badania szybkości palenia, z uwzględnieniem standardowych badań opisanych w podrozdziale 33.2.1, Część III „Podręczniku Badań i Kryteriów”, że nitrocelulozowe membrany filtracyjne w postaci, w której są przewożone, nie podlegają wymaganiom mającym zastosowanie do materiałów stałych zapalnych klasy 4.1.

- 238 (a) Akumulatory mogą być uważane za szczelne, pod warunkiem, że przeszły z wynikiem pozytywnym, bez wycieku elektrolitu, opisane poniżej badania wibracyjne i badania odporności na zmienne ciśnienie.

Badanie wibracyjne: Akumulator mocuje się sztywno do płyty wibratora, który uruchamia się do prostego ruchu harmonicznego o amplitudzie 0,8 mm (1,6 mm wychylenia całkowitego). Częstotliwość zmienia się z szybkością 1 Hz/min w granicach pomiędzy 10 a 55 Hz. Cykl zamyka się w 95 ± 5 minut dla każdej pozycji mocowania akumulatora (kierunku drgań). Akumulator bada się w trzech prostopadłych do siebie położeniach (włączając w to badanie, przy którym otwory do napełniania i odpowietrzania, jeżeli występują, znajdują się w pozycji odwróconej), przy czym czas trwania badania w każdym położeniu powinien być taki sam.

Badanie na zmienne ciśnienie: Po badaniach wibracyjnych, akumulator przechowuje się przez 6 godzin w temperaturze $24 \pm 4^{\circ}\text{C}$ pod ciśnieniem

zmieniającym się, co najmniej o 88 kPa. Akumulator bada się w trzech prostopadłych do siebie położeniach (włączając w to badanie, przy którym otwory do napełniania i odpowietrzania, jeżeli występują, znajdują się w pozycji odwróconej), przy czym czas trwania badania w każdym położeniu powinien wynosić, co najmniej 6 godzin.

- (b) Akumulatory bezobsługowe (żelowe) nie podlegają przepisom ADR, jeżeli w temperaturze 55°C, elektrolit nie wypływa z przebitej lub pękniętej obudowy, oraz jeżeli akumulatory opakowane jak do przewozu, mają bieguny zabezpieczone przed zwarcie.

239 Akumulatory lub ogniwa nie powinny zawierać materiałów niebezpiecznych innych niż sól, siarka lub związki sodu (np. polisiarczki sodu i czterochloroglinian sodu). Akumulatory lub ogniwa nie powinny być nadawane do przewozu w temperaturze, przy której występuje w nich sól w postaci ciekłej, o ile nie zostało to dopuszczone przez właściwą władzę państwa nadania i nie zostały ustalone przez tę władzę warunki przewozu. Jeżeli państwo nadania nie jest Umawiającą się Stroną ADR, to klasyfikacja i warunki przewozu powinny być zatwierdzone przez właściwą władzę pierwszego państwa będącego Umawiającą się Stroną ADR, do którego dotrze przesyłka.

Ogniwa powinny znajdować się w hermetycznie zamkniętych obudowach metalowych całkowicie zatrzymujących materiały niebezpieczne, i które są zbudowane i zamknięte tak, aby zapobiec uwolnieniu materiałów niebezpiecznych w normalnych warunkach przewozu.

Akumulatory powinny zawierać umocowane w nich ogniwa, całkowicie zamknięte w obudowie metalowej, zbudowanej i zamkniętej tak, aby zapobiec uwolnieniu materiałów niebezpiecznych w normalnych warunkach przewozu.

240 Patrz ostatnia UWAGA pod 2.2.9.1.7.

241 Formulacja powinna być przygotowana w taki sposób, aby pozostawała jednorodna i nie rozdzielała się podczas przewozu. Formułacje o niskiej zawartości nitrocelulozy nie podlegają przepisom ADR pod warunkiem, że nie wykazują właściwości niebezpiecznych podczas badania ich podatności do detonacji, deflagracji lub wybuchu, gdy są ogrzewane pod zamknięciem zgodnie z warunkami badań serii, odpowiednio, 1 (a), 2 (b) i 2 (c) Części I „*Podręcznika Badań i Kryteriów*”, a także nie wykazują właściwości materiałów stałych zapalnych, gdy są badane zgodnie z testem nr 1 podanym w rozdziale 33.2.1.4 Części I „*Podręczniku Badań i Kryteriów*” (materiał w postaci wiórków, w razie potrzeby rozdrobnionych i przesianych do cząstek o wymiarach mniejszych niż 1,25 mm).

242 Siarka nie podlega przepisom ADR, jeżeli została odpowiednio uformowana (np. w bryłki, granule, tabletki, pastylki lub płatki).

243 Paliwo silnikowe, benzyna i gazolina stosowane w silnikach z zapłonem iskrowym (np. w pojazdach samochodowych, silnikach stacjonarnych i innych silnikach) powinny być zaliczane do tej pozycji niezależnie od zróżnicowanej lotności.

244 Pozycja ta obejmuje np. żuźle aluminiowe, szumowiny aluminiowe, zużyte katody, zużytą wykładzinę pieca oraz żuźle soli aluminiowych.

247 Napoje alkoholowe, zawierające więcej niż 24%, ale nie więcej niż 70% objętościowego alkoholu, jeżeli przewożone są jako półprodukt w procesie produkcyjnym, mogą być przewożone w beczkach drewnianych o pojemności większej niż 250 litrów, ale nie większej niż 500 litrów, spełniających wymagania ogólne podane pod 4.1.1 odpowiednio, na następujących warunkach:

- (a) beczki drewniane powinny być sprawdzone i uszczelnione przed napełnieniem;
 - (b) w beczkach drewnianych powinna być pozostawiona wolna przestrzeń (co najmniej 3% ich pojemności) umożliwiająca rozszerzanie się cieczy;
 - (c) beczki drewniane powinny być przewożone z czopami skierowanymi do góry;
 - (d) beczki drewniane powinny być przewożone w kontenerach spełniających wymagania Konwencji CSC. Każda beczka drewniana powinna być zamocowana w łożu i zaklinowana w odpowiedni sposób, tak aby zapobiec jej przemieszczaniu się podczas przewozu.
- 249 Żelazocer, stabilizowany w celu zapobieżenia korozji, zawierający, co najmniej 10% żelaza, nie podlega przepisom ADR.
- 250 Pozycja ta może być stosowana tylko do próbek substancji chemicznych pobranych do analizy w związku z wdrażaniem Konwencji o Zakazie Rozwijania, Produkcji, Gromadzenia i Stosowania Broni Chemicznych i ich Zniszczeniu. Przewóz materiałów pod tą pozycją powinien być zgodny z procedurami nadzoru i bezpieczeństwa określonymi przez Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznych.
- Próbki substancji chemicznych mogą być przewożone tylko pod warunkiem udzielenia uprzedniego zezwolenia wydanego przez właściwą władzę lub Dyrektora Generalnego Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznych oraz pod warunkiem, że próbka odpowiada następującym przepisom:
- (a) Próbka powinna być zapakowana zgodnie z instrukcją pakowania 623 podaną w Instrukcjach Technicznych ICAO (patrz S-3-8 Suplementu); oraz
 - (b) Podczas przewozu, do dokumentu przewozowego powinna być dołączona kopia zezwolenia na ten przewóz, ze wskazaniem ograniczeń ilościowych oraz przepisów dotyczących pakowania.
- 251 Pozycja ZESTAW CHEMICZNY lub ZESTAW PIERWSZEJ POMOCY jest przewidziana do stosowania w odniesieniu do pojemników, kaset, itp., zawierających małe ilości różnych materiałów niebezpiecznych używanych na przykład do naprawiania lub celów medycznych, analitycznych lub do badań. Zestawy takie nie mogą zawierać materiałów niebezpiecznych, dla których wskazano ilość „0” w kolumnie (7a) Tabeli A w dziale 3.2.
- Składniki nie powinny reagować ze sobą niebezpiecznie (patrz „niebezpieczna reakcja” pod 1.2.1). Całkowita ilość materiałów niebezpiecznych w jednym zestawie nie powinna przekraczać 1 l lub 1 kg. Grupa pakowania przypisana do zestawu powinna odpowiadać najostrzejszej z grup pakowania, do których zaliczone są poszczególne materiały zawarte w zestawie.
- Przewożone w pojazdach zestawy pierwszej pomocy lub zestawy naprawcze nie podlegają przepisom ADR.
- Zestawy chemiczne i zestawy pierwszej pomocy zawierające towary niebezpieczne w opakowaniach wewnętrznych, w ilościach nieprzekraczających limitów wskazanych dla tych towarów w kolumnie (7a) tabeli A w dziale 3.2, zgodnie z kodem LQ zdefiniowanym pod 3.4.6, mogą być przewożone zgodnie z przepisami działu 3.4.
- 252 Roztwory wodne azotanu amonowego o stężeniu nieprzekraczającym 80%, zawierające nie więcej niż 0,2% materiału palnego, nie podlegają przepisom ADR pod warunkiem, że azotan amonowy pozostaje w roztworze w każdych warunkach występujących podczas przewozu.

- 266 Jeżeli materiał ten zawiera mniej alkoholu, wody lub flegmatyzatora niż wskazano, to jest on dopuszczony do przewozu jedynie na podstawie specjalnego zezwolenia właściwej władzy (patrz 2.2.1.1).
- 267 Materiały wybuchowe kruszące typu C zawierające chlorany, powinny być oddzielone od materiałów wybuchowych zawierających azotan amonowy lub inne sole amonowe.
- 270 Uznaje się, że roztwory wodne stałych azotanów nieorganicznych klasy 5.1 nie spełniają kryteriów klasy 5.1, jeżeli stężenie tych azotanów w roztworze, w najniższej temperaturze występującej podczas przewozu, nie przekracza 80% stężenia nasycenia.
- 271 Jako flegmatyzatory można stosować laktozę, glukozę lub podobne substancje, pod warunkiem, że materiał zawiera co najmniej 90% masowych takiego flegmatyzatora. Właściwa władza może zaklasyfikować takie mieszaniny do klasy 4.1 na podstawie badań Serii 6(c) opisanych w rozdziale 16 Części I „Podręcznika Badań i Kryteriów”, przeprowadzonych na, co najmniej trzech sztukach przesyłki przygotowanych jak do przewozu. Mieszaniny zawierające co najmniej 98% masowych flegmatyzatora nie podlegają przepisom ADR. Na sztukach przesyłki z mieszaninami zawierającymi co najmniej 90% masowych flegmatyzatora nie wymaga się umieszczenia nalepki zgodnej z wzorem nr 6.1.
- 272 Materiał ten jest dopuszczony do przewozu na warunkach klasy 4.1 jedynie na podstawie specjalnego zezwolenia właściwej władzy (patrz UN 0143 lub UN 0150, odpowiednio).
- 273 Jeżeli wykazano za pomocą badania, że próbka o objętości 1 m³ nie ulega samozapaleniu, a temperatura w środku próbki utrzymywanej w czasie 24 godzin w temperaturze co najmniej 75 C ± 2°C nie przekroczyła 200°C, to maneb i jego preparaty, stabilizowane przeciw samonagrzewaniu, mogą nie być klasyfikowane do klasy 4.2.
- 274 Stosuje się przepisy podane pod 3.1.2.8.
- 278 Materiały te powinny być zaklasyfikowane i przewożone jedynie na podstawie zezwolenia właściwej władzy, wydanego na podstawie wyników badań Serii 2 i Serii 6(c), opisanych w Części I „Podręcznika Badań i Kryteriów”, przeprowadzonych na sztukach przesyłki przygotowanych jak do przewozu (patrz 2.2.1.1). Właściwa władza powinna określić grupę pakowania na podstawie kryteriów podanych pod 2.2.3 oraz rodzaju sztuki przesyłki użytej do badań Serii 6(c).
- 279 Klasyfikacja tego materiału, w tym jego zaliczenie do grupy pakowania, została dokonana na podstawie stwierdzonych przypadków zatrucia ludzi, a nie na podstawie kryteriów klasyfikacyjnych podanych w ADR.
- 280 Pozycję tę stosuje się do przedmiotów używanych jako ratujące życie w pojazdach: nadmuchiwalne poduszki powietrzne w pojazdach, moduły poduszek powietrznych lub napinacze wstępne pasów bezpieczeństwa, które zawierają towary niebezpieczne klasy 1 lub innych klas i są przewożone jako podzespoły. Przedmioty takie, przygotowane jak do przewozu, powinny zostać zbadane zgodnie z badaniami Serii 6(c) opisanymi w Części I „Podręcznika Badań i Kryteriów”. W trakcie badań przedmioty te nie powinny wybuchać, a ich obudowy lub naczynia ciśnieniowe nie powinny ulegać fragmentacji. Ponadto przedmioty te nie powinny stwarzać zagrożenia rozrzutem lub efektem termicznym, które mogłyby znacznie utrudnić akcję gaśniczą lub inne działania ratownicze w ich bezpośrednim otoczeniu.
- 282 (Skreślony)

- 283 Przedmioty, zawierające gaz, stosowane jako elementy amortyzujące wstrząsy, łącznie z urządzeniami absorbującymi energię uderzenia, lub amortyzatory pneumatyczne, nie podlegają przepisom ADR pod warunkiem, że:
- (a) każdy przedmiot ma przestrzeń gazową nie większą, niż 1,6 litra i ciśnienie świeżego ładunku nieprzekraczające 280 barów, przy czym iloczyn wartości objętości przestrzeni gazowej (w litrach) i ciśnienia świeżego ładunku (w barach) nie przekracza 80 (np. 0,5 litra przestrzeni gazowej i 160 barów ciśnienia, 1 litr przestrzeni gazowej i 80 barów ciśnienia, 1,6 litra przestrzeni gazowej i 50 barów ciśnienia lub 0,28 litra przestrzeni gazowej i 280 barów ciśnienia);
 - (b) każdy przedmiot charakteryzuje się minimalnym ciśnieniem rozerwania 4-krotnie wyższym od ciśnienia świeżego ładunku w temperaturze 20°C dla przestrzeni gazowej nie większej, niż 0,5 litra i 5-krotnie wyższym dla przedmiotów o przestrzeni gazowej większej niż 0,5 litra;
 - (c) każdy przedmiot wykonany jest z materiału, który w przypadku pęknięcia nie ulega fragmentacji;
 - (d) każdy przedmiot wykonany jest zgodnie z systemem zachowania jakości uznanym przez właściwą władzę; oraz
 - (e) prototyp przedmiotu poddano badaniu na działanie ognia, które wykazało, że spadek ciśnienia w tym przedmiocie spowodowany zniszczeniem uszczelnienia lub zadziałaniem innego urządzenia obniżającego ciśnienie następuje w taki sposób, że przedmiot nie ulega fragmentacji lub wyrzutowi.
- Odnosnie do wyposażenia stosowanego przy użytkowaniu pojazdu, patrz również 1.1.3.2 (d)
- 284 Generator tlenu, chemiczny, zawierający materiały utleniające, powinien spełniać następujące wymagania:
- (a) generator zawierający wybuchowe urządzenie uruchamiające, powinien być przewożony pod tą pozycją pod warunkiem, że został on wyłączony z klasy 1 na podstawie UWAGI podanej pod 2.2.1.1.1 (b);
 - (b) nieopakowany generator powinien przejść z wynikiem pozytywnym badanie na swobodny spadek z wysokości 1,8 m na sztywną, niesprężystą, płaską i poziomą powierzchnię, w pozycji najbardziej podatnej na uszkodzenie, nie tracąc przy tym zawartości i nie uruchamiając się;
 - (c) jeżeli generator wyposażony jest w urządzenie uruchamiające, to powinno ono posiadać, co najmniej dwa skuteczne zabezpieczenia zapobiegające przypadkowemu uruchomieniu.
- 286 Nitrocelulozowe membrany filtracyjne objęte tą pozycją, każda o masie nie większej niż 0,5 g, nie podlegają przepisom ADR, jeżeli umieszczone są pojedynczo w przedmiotach lub w uszczelnionych pakietach.
- 288 Materiały te powinny być zaklasyfikowane i przewożone jedynie na podstawie zezwolenia właściwej władzy, wydanego na podstawie wyników badań Serii 2 i Serii 6(c), opisanych w Części I „Podręcznika Badań i Kryteriów”, przeprowadzonych na sztukach przesyłki przygotowanych jak do przewozu (patrz 2.2.1.1).
- 289 Nadmuchiawcze poduszki powietrzne, moduły poduszek powietrznych lub napinacze wstępne pasów bezpieczeństwa, zamontowane w pojazdach, wagonach, statkach lub statkach powietrznych, lub w ich kompletnych zespołach, takich jak: kolumny kierownicze, panele drzwiowe, fotele, itp., nie podlegają przepisom ADR.

290 Jeżeli ten materiał promieniotwórczy odpowiada definicjom i kryteriom innych klas, podanym w Części 2, to powinien on być zaklasyfikowany w następujący sposób:

- (a) Jeżeli materiał spełnia kryteria określone dla towarów niebezpiecznych w ilościach ograniczonych, podane w dziale 3.5, to opakowanie powinno spełniać przepisy podane pod 3.5.2 oraz przejść badania określone pod 3.5.3. Wszystkie inne wymagania mające zastosowanie do wyłączonych sztuk przesyłki z materiałem promieniotwórczym podane pod 1.7.1.5, powinno stosować się bez odwołania do innej klasy;
- (b) Materiał powinien być zaklasyfikowany zgodnie z dominującym zagrożeniem dodatkowym, jeżeli jego ilość przekracza limity określone pod 3.5.1.2. Dokument przewozowy powinien zawierać numer UN i prawidłową nazwę przewozową materiału, odpowiednio dla innej klasy, uzupełnioną o nazwę podaną w kolumnie (2) tabeli A w dziale 3.2, odpowiednią dla wyłączonej sztuki przesyłki z zawartością promieniotwórczą, oraz materiał ten powinien być przewożony zgodnie z wymaganiami określonymi dla tego numeru UN. Oto przykład takiej informacji umieszczonej w dokumencie przewozowym:

„UN 1993. Materiał zapalny ciekły, i.n.o. (mieszanina etanolu i toluenu), Materiał promieniotwórczy, wyłączona sztuka przesyłki – materiał w ilości ograniczonej, 3, GP II”.

Dodatkowo, powinny być spełnione wymagania określone pod 2.2.7.2.4.1;

- (c) Przepisów działu 3.4, dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych pakowanych w ilościach ograniczonych, nie stosuje się do materiałów zaklasyfikowanych zgodnie z przepisem (b);
- (d) Jeżeli materiał spełnia wymagania specjalne, które zwalniają go ze wszystkich wymagań dotyczących towarów niebezpiecznych innych klas, to klasyfikuje się go zgodnie z odpowiednim numerem UN klasy 7 i stosuje się wszystkie wymagania określone pod 1.7.1.5.

291 Gazy skroplone palne powinny znajdować się w zespołach urządzenia chłodniczego. Zespoły te powinny być zaprojektowane i zbadane na ciśnienie, co najmniej 3-krotnie wyższe od ciśnienia roboczego tego urządzenia. Urządzenia chłodnicze powinny być zaprojektowane i zbudowane z uwzględnieniem obecności w nich gazu skroplonego, w sposób wykluczający, w normalnych warunkach przewozu, rozerwanie lub pęknięcie zespołów znajdujących się pod ciśnieniem. Urządzenia chłodnicze i podzespoły urządzeń chłodniczych nie podlegają przepisom ADR, jeżeli zawierają mniej niż 12 kg gazu.

292 *(Skreślony)*

293 Do zapalek stosuje się następujące definicje:

- (a) Zapalki sztormowe są to zapalki o główkach przygotowanych z wrażliwej na tarcie kompozycji zapalczącej oraz kompozycji pirotechnicznej, które palą się małym płomieniem lub bez płomienia, ale z intensywnym wydzielaniem ciepła;
- (b) Zapalki bezpieczne są to zapalki, które mogą być zapalane tylko przez potarcie o odpowiednio przygotowaną powierzchnię, umieszczone w sposób zwarty w pudełkach, kartonikach lub książeczkach;
- (c) Zapalki „zawsze zapalne” są to zapalki, które można zapalać przez potarcie o twardą powierzchnię;

- (d) Zapalki woskowane Vesta są to zapalki, które można zapalać przez potarcie o odpowiednio przygotowaną lub twardą powierzchnię.
- 295 Akumulatory nie muszą być indywidualnie oznakowane napisami i nalepkami, jeżeli takie oznakowanie umieszczane jest na palecie.
- 296 Niniejsze pozycje stosuje się do sprzętu ratowniczego, takiego jak tratwy ratunkowe, indywidualne środki ratownicze i samonapompowujące się zjeżdżalnie. Numer UN 2990 stosuje się do sprzętu samonapompowującego się, a numer UN 3072 - do sprzętu nie napompowującego się samoczynnie. Sprzęt ratowniczy może zawierać:
- (a) urządzenia sygnałowe (klasa 1), w tym flary sygnalizacyjne dymne i oświetlające, zapakowane w opakowania zapobiegające ich przypadkowemu zadziałaniu;
 - (b) wyłącznie w przypadku UN 2990 - naboje i urządzenia uruchamiające podklasy 1.4, grupy zgodności S, które mogą być stosowane w mechanizmach samonapompowujących pod warunkiem, że masa materiału wybuchowego na jedną sztukę sprzętu ratowniczego nie przekracza 3,2 g;
 - (c) gazy sprężone lub skroplone klasy 2, grupy A lub O, zgodnie z 2.2.2.1.3;
 - (d) akumulatory (klasa 8) i baterie litowe (klasa 9);
 - (e) zestawy pierwszej pomocy lub zestawy naprawcze, zawierające małe ilości towarów niebezpiecznych (tzn.: materiałów klas 3, 4.1, 5.2, 8 lub 9); lub
 - (f) „zapalki zawsze zapalne” zapakowane w opakowania zapobiegające ich przypadkowemu zapaleniu.
- Środki ratownicze zapakowane w mocne, sztywne opakowania zewnętrzne o całkowitej masie brutto 40 kg, niezawierające innych towarów niebezpiecznych niż gazy sprężone lub skroplone klasy 2 grupy A lub O, w naczyniach o pojemności nie większej niż 120 ml, zainstalowane wyłącznie w celu aktywacji urządzenia, nie podlegają przepisom ADR.
- 298 *(Skreślony)*
- 300 Mączka rybna, odpady rybne lub mączka z kryla nie powinny być ładowane, jeżeli ich temperatura podczas załadunku jest wyższa niż 35°C lub przekracza o 5°C temperaturę otoczenia.
- 302 Jednostki transportowe cargo poddane fumigacji, niezawierające innych towarów niebezpiecznych, podlegają tylko przepisom rozdziału 5.5.2.
- 303 Naczynia powinny być zgodne z kodami klasyfikacyjnymi zawartych w nich gazów lub mieszanin gazów, określonych zgodnie z przepisami działu 2.2.2.
- 304 Pozycja ta może być stosowana tylko do przewozu niezaktywowanych akumulatorów, które zawierają suchy wodorotlenek potasowy, i które przeznaczone są do aktywacji przed zastosowaniem przez dodanie do poszczególnych ogniów odpowiedniej ilości wody.
- 305 Materiały te, w stężeniach nie większych niż 50 mg/kg, nie podlegają przepisom ADR.
- 306 Pozycja ta może być użyta tylko do materiału niewykazującego właściwości wybuchowych klasy 1 podczas badania zgodnie z badaniami Serii 1 i 2 dla materiałów klasy 1 (patrz „Podręcznik Badań i Kryteriów”, Część I).
- 307 Pozycja ta może być użyta tylko do jednorodnych mieszanin zawierających jako główny składnik azotan amonowy, w ramach następujących ograniczeń składu mieszaniny:

- (a) nie mniej, niż 90% azotanu amonowego zawierającego nie więcej niż 0,2% wszystkich palnych materiałów organicznych w przeliczeniu na węgiel z możliwym dodatkiem materiału, który jest nieorganiczny i obojętny w stosunku do azotanu amonowego; lub
 - (b) mniej, niż 90%, ale więcej, niż 70% azotanu amonowego z innymi materiałami nieorganicznymi lub więcej, niż 80%, ale mniej, niż 90% azotanu amonowego zmieszanego z węglanem wapniowym lub dolomitem i/lub mineralnym siarczanem wapnia i z nie więcej, niż 0,4% wszystkich palnych/organicznych materiałów w przeliczeniu na węgiel; lub
 - (c) nawozy azotowe na bazie azotanu amonowego zawierające mieszaniny azotanu amonowego i siarczanu amonowego, w tym azotanu amonowego w stężeniu większym, niż 45%, ale nie większym, niż 70%, oraz nie więcej, niż 0,4% wszystkich palnych/organicznych materiałów w przeliczeniu na węgiel, przy czym suma składu procentowego mieszaniny azotanu amonowego i siarczanu amonowego jest większa niż 70%.
- 309 Pozycja ta ma zastosowanie do nieuczulonych emulsji, zawiesin i żelów, zawierających głównie mieszaninę azotanu amonowego i paliwa, przeznaczonych do wytwarzania materiałów wybuchowych kruszących Typu E, tylko po dalszej obróbce przed użyciem.
- Mieszanina dla typowych emulsji ma następujący skład: 60-85% azotanu amonowego, 5-30% wody, 2-8% paliwa, 0,5-4% emulgatora, 0-10% rozpuszczalnych preparatów uniepalniających, oraz dodatki umożliwiające śledzenie. Azotan amonowy może być zastępowany częściowo nieorganicznymi solami azotanowymi.
- Mieszanina dla typowych zawiesin i żelów ma następujący skład: 60-85% azotanu amonowego, 0-5% nadchloranu sodowego lub potasowego, 0-17% azotanu urotropiny lub azotanu monometyloaminy, 5-30% wody, 2-15% paliwa, 0,5-4% zagęstnika, 0-10% rozpuszczalnych preparatów uniepalniających, oraz dodatki umożliwiające śledzenie. Azotan amonowy może być zastępowany częściowo nieorganicznymi solami azotanowymi.
- Materiały powinny przejść pozytywnie badania Serii 8 „*Podręcznika Badań i Kryteriów*”, Część I, rozdział 18 i powinny być dopuszczone przez właściwą władzę.
- 310 Wymagania w zakresie badań opisanych w podrozdziale 38.3 „*Podręcznika Badań i Kryteriów*” nie mają zastosowania do serii produkcyjnych zawierających nie więcej, niż 100 baterii lub akumulatorów, lub prototypów baterii lub akumulatorów przewożonych w celu ich zbadania, jeżeli:
- (a) baterie i akumulatory przewożone są w opakowaniach zewnętrznych w postaci bębnow metalowych, z tworzywa sztucznego lub ze sklejki, albo skrzyń metalowych, z tworzywa sztucznego lub drewnianych, jeżeli opakowania te spełniają wymagania na poziomie I grupy pakowania; oraz
 - (b) każda bateria i akumulator zapakowane są osobno w opakowanie wewnętrzne obłożone niepalnym i nieprzewodzącym materiałem wyściełającym i umieszczone w opakowaniu zewnętrznym.
- 311 Materiały nie powinny być przewożone pod tą pozycją, jeżeli nie zostały dopuszczone przez właściwą władzę na podstawie wyników odpowiednich badań wykonanych zgodnie z Częścią I „*Podręcznika Badań i Kryteriów*”. Opakowania powinny zapewniać, że zawartość procentowa rozcieńczalnika nie obniży się poniżej poziomu zatwierdzonego przez właściwą władzę na okres przewozu.
- 312 (*Zarezerwowany*)

- 313 *(Skreślony)*
- 314 (a) Materiały te są podatne na rozkład egzotermiczny w podwyższonych temperaturach. Rozkład może być inicjowany przez ciepło lub zanieczyszczenia, np. sproszkowane metale: żelazo, mangan, kobalt, magnez oraz ich związki;
- (b) Podczas trwania przewozu, materiały te powinny być osłonięte przed nasłonecznieniem, wszystkimi źródłami ciepła i powinny być umieszczane w miejscach dobrze wentylowanych.
- 315 Niniejsza pozycja nie powinna być używana do materiałów klasy 6.1, które spełniają kryteria toksyczności inhalacyjnej odpowiadające I grupie pakowania opisane pod 2.2.61.1.8.
- 316 Niniejsza pozycja ma zastosowanie tylko do podchlorynu wapniowego suchego, jeżeli jest przewożony w postaci nierozsypujących się tabletek.
- 317 Określenie „Rozszczepialny-wyłączony” stosuje się tylko do sztuk przesyłki zgodnych z 6.4.11.2.
- 318 Dla celów dokumentacyjnych, prawidłowa nazwa przewozowa powinna być uzupełniona nazwą techniczną (patrz 3.1.2.8). Jeżeli przewożone materiały zakaźne są nieznanne, ale są podejrzane, że spełniają kryteria pozwalające włączyć je do kategorii A i zaliczyć do UN 2814 lub UN 2900, to określenie „materiały zakaźne podejrzane o przynależność do kategorii A” powinno być ukazane w dokumencie przewozowym w nawiasach, następujących po prawidłowej nazwie przewozowej.
- 319 Materiały zapakowane i sztuki przesyłki, które są oznakowane zgodnie z instrukcją pakowania P650 nie podlegają żadnym innym przepisom ADR.
- 320 *(Skreślony)*
- 321 Te układy magazynujące powinny być zawsze uważane jako zawierające wodór.
- 322 Jeżeli towary te są przewożone w postaci niekruszących się tabletek, to zalicza się je do III grupy pakowania.
- 323 *(Zarezerwowany)*
- 324 Jeżeli stężenie jest nie większe niż 99%, to materiał ten wymaga stabilizacji.
- 325 W przypadku sześćfluorku uranu nierozszczepialnego lub rozszczepialnego wyłączanego, materiał powinien być zaklasyfikowany do UN 2978.
- 326 W przypadku sześćfluorku uranu rozszczepialnego, materiał powinien być zaklasyfikowany do UN 2977.
- 327 Aerosole odpadowe, nadawane zgodnie z 5.4.1.1.3, mogą być przewożone pod tą pozycją w celu naprawy lub utylizacji. Nie muszą być one zabezpieczone przed przypadkowym rozładowaniem pod warunkiem, że podjęto odpowiednie środki zapobiegające przed niebezpiecznym wzrostem ciśnienia i uwolnieniem niebezpiecznej zawartości. Aerosole odpadowe, inne niż nieszczelne lub poważnie zdeformowane, powinny być pakowane zgodnie z instrukcją pakowania P207 i przepisem szczególnym PP87, lub instrukcją pakowania LP02 i przepisem szczególnym L2. Aerosole nieszczelne lub poważnie zdeformowane powinny być przewożone w opakowaniach awaryjnych pod warunkiem, że podjęto odpowiednie środki zapobiegające przed niebezpiecznym wzrostem ciśnienia.
- UWAGA:** *Odnosnie do transportu morskiego, aerosole odpadowe nie powinny być przewożone w zamkniętych kontenerach.*
- 328 Pozycję tę stosuje się do wkładów do ogniwi paliwowych, gdy są one zawarte w urządzeniu lub są zapakowane z urządzeniem. Wkłady do ogniwi paliwowych

zainstalowane w układzie wkładów paliwowych lub będące ich częścią, są uważane za wkłady zawarte w urządzeniu. Wkład do ogniwa paliwowego oznacza przedmiot, w którym przechowywane jest paliwo, podawane do ogniwa paliwowego przez zawór(zawory) regulujący(e) dozowanie paliwa do tego ogniwa paliwowego. Wkłady do ogniw paliwowych, włącznie z zawartymi w urządzeniach, powinny być tak zaprojektowane i zbudowane, aby w normalnych warunkach przewozu nie następował wyciek paliwa.

Typy konstrukcji wkładów do ogniw paliwowych, w których stosuje się paliwa ciekłe, powinny wytrzymywać bez wycieku badanie na ciśnienie wewnętrzne przy zastosowaniu ciśnienia 100 kPa (manometrycznego).

Za wyjątkiem wkładów do ogniw paliwowych zawierających wodór w wodorku metalu, które powinny być zgodne z przepisem szczególnym 339, każdy wkład do ogniwa paliwowego powinien przejść z wynikiem pozytywnym badanie na swobodny spadek z wysokości 1,2 m na powierzchnię niesprężystą, w położeniu, które z największym prawdopodobieństwem może być przyczyną uszkodzenia konstrukcji układu, ale bez uwolnienia zawartości.

Jeżeli akumulatory z litem metalicznym lub akumulatory na bazie jonów litu zawarte są w układzie ogniwa paliwowego, to ładunek powinien być przewożony zgodnie z niniejszą pozycją oraz pozycjami odpowiednimi dla UN 3091 AKUMULATORY LITOWE METALICZNE W URZĄDZENIACH LUB UN 3481 AKUMULATORY NA BAZIE JONÓW LITU ZAWARTE W URZĄDZENIU.

329 *(Zarezerwowany)*

330 *(Skreślony)*

331 *(Zarezerwowany)*

332 Azotan magnezu sześciowodny nie podlega przepisom ADR.

333 Mieszaniny etanolu z gazoliną, paliwem silnikowym lub benzyną przeznaczone do stosowania w silnikach z zapłonem iskrowym (np. w samochodach, silnikach stacjonarnych i innych silnikach), powinny być zaliczone do tej pozycji, niezależnie od zróżnicowanej lotności.

334 Wkład do ogniwa paliwowego może zawierać aktywator pod warunkiem, że jest on zaopatrzony w dwa niezależne środki zapobiegające przypadkowemu zmieszaniu go z paliwem podczas przewozu.

335 Mieszaniny materiałów stałych, niepodlegających przepisom ADR, z materiałami zagrażającymi środowisku ciekłymi lub stałymi, powinny być zaklasyfikowane do UN 3077 i mogą być przewożone pod tą pozycją pod warunkiem, że podczas załadunku materiału lub podczas zamykania opakowania, pojazdu lub kontenera nie występują widoczne oznaki wycieku. Podczas przewozu luzem każdy pojazd lub kontener powinien być szczelny. Jeżeli podczas załadunku materiału lub podczas zamykania opakowania, pojazdu lub kontenera występują widoczne oznaki wycieku, to mieszanina powinna być zaklasyfikowana do UN 3082. Uszczelnione opakowania lub przedmioty zawierające mniej niż 10 ml materiału ciekłego zagrażającego środowisku, zaabsorbowanego w materiale stałym, ale bez oznak jego uwolnienia w opakowaniu lub przedmiocie, lub zawierające mniej niż 10 g materiału stałego zagrażającego środowisku, nie podlegają przepisom ADR.

336 Pojedyncza sztuka przesyłki z niepalnym materiałem stałym LSA-II lub LSA-III, w przypadku przewozu transportem lotniczym, nie powinna zawierać aktywności większej niż 3 000 A₂.

337 Sztuki przesyłki Typu B(U) i Typu B(M), w przypadku przewozu transportem lotniczym, nie powinny zawierać aktywności większej niż:

- (a) dla materiału promieniotwórczego o niskiej rozpraszalności: zgodnie z dopuszczeniem konstrukcji sztuki przesyłki wymienionym w certyfikacie dopuszczenia.
 - (b) dla materiału w postaci specjalnej: 3 000 A₁ lub 100 000 A₂, w zależności od tego która jest niższa; lub
 - (c) dla pozostałych materiałów promieniotwórczych: 3 000 A₂.
- 338 Każdy wkład do ogniwa paliwowego przewożony pod tą pozycją i przewidziany do stosowania gazu skroplonego palnego powinien:
- (a) wytrzymywać, bez wycieku lub rozerwania, ciśnienie przewyższające, co najmniej dwukrotnie prężność par zawartości w 55°C;
 - (b) zawierać nie więcej, niż 200 ml gazu skroplonego palnego, którego prężność par nie powinna być większa niż 1000 kPa w 55°C; oraz
 - (c) przejść badanie w gorącej łaźni wodnej, opisane pod 6.2.6.3.1.

- 339 Wkłady do ogniw paliwowych zawierające wodór w wodorku metalu, przewożone pod tą pozycją, powinny mieć pojemność wodną mniejszą lub równą 120 ml.

Ciśnienie we wkładzie do ogniwa paliwowego w 55°C nie powinno być wyższe, niż 5 MPa. Typ konstrukcji powinien wytrzymywać, bez wycieku lub rozerwania, ciśnienie obliczeniowe przewyższające, co najmniej dwukrotnie, prężność par zawartości w 55°C lub o 200 kPa wyższe, niż ciśnienie obliczeniowe wkładu do ogniwa paliwowego w 55°C, w zależności od tego, które jest wyższe. Ciśnienie, pod którym przeprowadzane jest badanie na swobodny spadek i badania cykliczne z użyciem wodoru, nosi nazwę „ciśnienie minimalne rozerwania korpusu”.

Wkłady do ogniw paliwowych powinny być napełniane zgodnie z procedurami przewidzianymi przez producenta. Do każdego wkładu do ogniwa paliwowego producent powinien dołączać następujące informacje:

- (a) procedury sprawdzania, które powinny być stosowane przed pierwszym i powtórным napełnieniem wkładu do ogniwa paliwowego;
- (b) środki ostrożności i potencjalne zagrożenia, które należy mieć na uwadze;
- (c) metodę określania, kiedy pojemność nominalna została wypełniona;
- (d) minimalny i maksymalny zakres ciśnienia;
- (e) minimalny i maksymalny zakres temperatury; oraz
- (f) inne wymagania, które powinny być spełnione podczas pierwszego i powtórnego napełniania, włącznie z typem wyposażenia, które należy stosować podczas pierwszego i powtórnego napełniania.

Wkłady do ogniw paliwowych powinny być tak zaprojektowane i wyprodukowane, aby niemożliwy był wyciek paliwa w normalnych warunkach przewozu. Każdy typ konstrukcji wkładu, włącznie z wkładami stanowiącymi integralną część ogniwa paliwowego, powinien przejść następujące badania:

Badanie na swobodny spadek

Badanie na swobodny spadek z wysokości 1,8 m na powierzchnię niesprężystą w czterech różnych płaszczyznach:

- (a) pionowo na płaszczyznę z króćcem z zamontowanym węzłem zaworu odcinającego;
- (b) pionowo na płaszczyznę przeciwną z króćcem z zamontowanym węzłem zaworu odcinającego;
- (c) poziomo na trzpień stalowy o średnicy 38 mm, z wierzchołkiem skierowanym do góry; oraz

- (d) pod kątem 45° na płaszczyznę z króćcem z zamontowanym węzłem zaworu odcinającego.

Podczas badania nie powinien wystąpić wyciek, co stwierdza się za pomocą roztworu mydlanego lub innych równoważnych środków we wszystkich możliwych miejscach wycieku, gdy wkład jest napełniony do jego ciśnienia nominalnego. Następnie, wkład do ogniwa paliwowego powinien być poddawany działaniu ciśnienia hydrostatycznego aż do jego zniszczenia. Zarejestrowane ciśnienie rozerwania powinno być wyższe o 85% od minimalnego ciśnienia rozerwania korpusu.

Badanie na działanie ognia.

Wkład do ogniwa paliwowego napełniony wodorem do jego pojemności nominalnej, powinien być poddany badaniu na działanie ognia. Uważa się, że typ konstrukcji wkładu, który może zawierać urządzenie odpowietrzające stanowiące jego integralną część, przeszedł pozytywnie badanie na działanie ognia, jeżeli:

- (a) ciśnienie wewnętrzne obniża się do zerowego ciśnienia manometrycznego bez rozerwania wkładu; lub
- (b) wkład wytrzymuje działanie ognia, przez, co najmniej 20 minut, bez objawów jego rozerwania.

Badanie cykliczne z użyciem wodoru

Celem tego badania jest potwierdzenie, że podczas eksploatacji zatwierdzony zakres naprężeń dla danego typu konstrukcji nie jest przekraczany.

Wkład do ogniwa paliwowego powinien podlegać cyklicznemu badaniu, podczas którego powinien być on napełniony do nie więcej, niż 5% nominalnej pojemności wodorowej aż do nie mniej, niż 95% nominalnej pojemności wodorowej i w kierunku odwrotnym do nie więcej, niż 5% nominalnej pojemności wodorowej. Podczas napełniania powinno być stosowane nominalne ciśnienie ładowania, a temperatury powinny być utrzymywane w zakresie temperatur eksploatacyjnych. Badania cykliczne powinny obejmować, co najmniej 100 cykli.

Po badaniach cyklicznych, wkład do ogniwa paliwowego powinien zostać napełniony wodą, a po usunięciu z wkładu jej objętość powinna być zmierzona. Uważa się, że typ konstrukcji wkładu przeszedł pozytywnie badanie cykliczne z wodorem, jeżeli objętość wody usuniętej z badanego wkładu jest nie większa od objętości wody usuniętej z wkładu napełnionego wodą do pojemności nominalnej 95% i niepoddanego badaniom cyklicznym, ale znajdującego się pod ciśnieniem równym 75% minimalnego ciśnienia rozrywającego korpusu.

Badanie przemysłowe na szczelność

Każdy wkład do ogniwa paliwowego powinien być zbadany na szczelność w temperaturze $15^\circ\text{C} \pm 5^\circ\text{C}$, pod ciśnieniem równym jego nominalnemu ciśnieniu napełniania. Nie powinien być widoczny wyciek ujawniany przez pęcherze roztworu mydlanego lub innego równoważnego środka zastosowanego w we wszelkich możliwych miejscach wycieku.

Każdy wkład do ogniwa paliwowego powinien być zaopatrzony w trwałe naniesione oznakowanie, zawierające następujące dane:

- (a) nominalne ciśnienie napełniania w MPa;
- (b) numer seryjny producenta wkładów do ogniwa paliwowego lub własny numer identyfikacyjny; oraz
- (c) datę ważności, wyznaczoną na podstawie maksymalnego terminu eksploatacji (rok w postaci czterech cyfr; miesiąc w postaci dwóch cyfr).

- 340 Zestawy chemiczne, zestawy pierwszej pomocy i zestawy żywic poliestrowych, zawierające w opakowaniach wewnętrznych materiały niebezpieczne w ilości nieprzekraczającej ograniczeń ilościowych odnoszących się do indywidualnego materiału wyłączonego, podanych w kolumnie (7b) Tabeli A w dziale 3.2, mogą być przewożone zgodnie z przepisami działu 3.5. Materiały klasy 5.2, dla których w kolumnie (7b) Tabeli A w dziale 3.2 nie występują indywidualnie zwolnione ilości wyłączone, mogą jednak występować jako składnik takich zestawów i są oznaczone kodem E2 (patrz pod 3.5.1.2).
- 341 *(Zarezerwowany)*
- 342 Szklane naczynia wewnętrzne (takie jak ampułki lub kapsułki), przeznaczone tylko do stosowania w urządzeniach do sterylizacji, jeżeli zawierają mniej, niż 30 ml tlenu etylenu na opakowanie wewnętrzne i nie więcej, niż 300 ml na opakowanie zewnętrzne, mogą być przewożone zgodnie z przepisami działu 3.5, niezależnie od tego, czy w kolumnie (7b) znajduje się kod „E0”, pod warunkiem, że:
- (a) po napełnieniu, każde szklane naczynie wewnętrzne powinno być sprawdzone na hermetyczność przez umieszczenie go w gorącej łaźni wodnej o takiej temperaturze i na taki okres czasu, że będą one dostateczne dla osiągnięcia ciśnienia wewnętrznego równego prężności par tlenu etylenu w 55°C. Żadne szklane naczynie wewnętrzne, wykazujące podczas badania oznaki wycieku, deformacji lub inny defekt, nie powinno być przewożone na warunkach niniejszego przepisu szczególnego;
 - (b) uzupełnieniem opakowania wymaganego pod 3.5.2 jest, aby każde szklane naczynie wewnętrzne umieszczano w szczelnym worku z tworzywa sztucznego, zgodnym z tlenkiem etylenu, który jest w stanie utrzymać zawartość w przypadku uszkodzenia szklanego naczynia wewnętrznego lub wycieku z niego; oraz
 - (c) każde szklane naczynie wewnętrzne chronione jest za pomocą odpowiedniego środka zapobiegającego przebiciu worka z tworzywa sztucznego (np. tuby z tektury lub materiału wyściełającego) w przypadku uszkodzenia opakowania (np. przez zgniecenie).
- 343 Pozycję tę stosuje się do surowej ropy naftowej zawierającej siarkowodór w stężeniu dostatecznym, aby pary wydzielające się z niej mogły stwarzać zagrożenie inhalacyjne. Ustalenie grupy pakowania powinno opierać się na zagrożeniu łatwopalnością i zagrożeniu zatruciem inhalacyjnym, zgodnie ze stopniem prezentowanego zagrożenia.
- 344 Powinny być spełnione przepisy pod 6.2.6.
- 345 Gaz ten znajdujący się w naczyniu kriogenicznym otwartym o pojemności maksymalnej 1 litr, z wbudowanymi podwójnymi ściankami szklanymi, pomiędzy których usunięto powietrze (izolacja próżniowa), nie podlega przepisom ADR pod warunkiem, że każde naczynie jest przewożone w opakowaniu zewnętrznym zawierającym odpowiednie materiały wyściełające lub absorbujące, w celu ochrony opakowania przed uderzeniem.
- 346 Naczynie kriogeniczne otwarte, zgodne z przepisami instrukcji pakowania P203 pod 4.1.4.1 i nie zawierające innych towarów niebezpiecznych, oprócz UN 1977 azotu, schłodzonego skroplonego, który jest całkowicie zaabsorbowany w materiale porowatym, nie podlega żadnym innym przepisom ADR.
- 347 Ta pozycja powinna być stosowana tylko wówczas, jeżeli na podstawie wyników badań Serii 6(d) według Podręcznika Badań i Kryteriów zostało ustalone, że jakiegokolwiek niebezpieczne oddziaływanie w wyniku zadziaływania nie rozprzestrzenia się poza sztukę przesyłki.

- 348 Akumulatory wyprodukowane po 31 grudnia 2011 r., powinny być oznakowane na zewnętrznej obudowie informacją o ich mocy wyrażonej w watogodzinach.
- 349 Mieszaniny podchlorynu z solą amonową nie są dopuszczone do przewozu. UN 1791 podchloryn w roztworze jest materiałem klasy 8.
- 350 Bromian amonowy i jego roztwory wodne oraz mieszaniny bromianu z solą amonową nie są dopuszczone do przewozu.
- 351 Chloran amonowy i jego roztwory wodne oraz mieszaniny chloranu z solą amonową nie są dopuszczone do przewozu.
- 352 Chloryn amonowy i jego roztwory wodne oraz mieszaniny chlorynu z solą amonową nie są dopuszczone do przewozu.
- 353 Nadmanganian amonowy i jego roztwory wodne oraz mieszaniny nadmanganianu z solą amonową nie są dopuszczone do przewozu.
- 354 Ta substancja jest trująca inhalacyjnie.
- 355 Butle tlenowe używane do działań ratowniczych, przewożone pod tą pozycją, mogą zawierać naboje pobudzające (naboje, urządzenia uruchamiające podklasy 1.4, grupy zgodności C lub S), bez zmiany klasyfikacji w klasie 2 pod warunkiem, że ilość całkowita deflagrujących (napędzających) materiałów wybuchowych nie przekracza 3.2 g na butlę tlenową. Butle tlenowe zawierające naboje pobudzające, przygotowane jak do przewozu, powinny być wyposażone w skuteczne środki zapobiegające ich przypadkowemu zadziałaniu.
- 356 Układ(y) magazynujący(e) w wodorku metalu, zamontowany(e) w pojazdach, wagonach, zbiornikach lub statkach powietrznych, lub w ich skompletowanych częściach, lub przeznaczony(e) do montażu w pojazdach, wagonach, zbiornikach lub statkach powietrznych, powinien(powinny) być zatwierdzony(e), przed dopuszczeniem go(ich) do przewozu, przez właściwą władzę państwa wytwórcy¹. Dokument przewozowy powinien obejmować wskazanie, że sztuka przesyłki została zatwierdzona przez właściwą władzę państwa wytwórcy¹, lub kopia zatwierdzenia przez właściwą władzę państwa wytwórcy¹, powinny być dołączone do każdego ładunku.
- 357 Surowa ropa naftowa zawierająca siarkowodór w stężeniu wystarczającym, aby pary wydzielające się z niej mogły stwarzać zagrożenie zatruciem inhalacyjnym, powinna być zaliczona do pozycji UN 3494 ROPA NAFTOWA SUROWA ZASIARCZONA, ZAPALNA, TRUJĄCA.
- 358 Roztwór nitrogliceryny w alkoholu, zawierający więcej niż 1%, ale nie więcej niż 5% nitrogliceryny, może być zaklasyfikowany do klasy 3 i zaliczony do UN 3064, pod warunkiem, że wszystkie wymagania określone w instrukcji pakowania P300 pod 4.1.4.1 są spełnione.
- 359 Roztwór nitrogliceryny w alkoholu, zawierający więcej niż 1%, ale nie więcej, niż 5% nitrogliceryny, powinien być zaklasyfikowany do klasy 1 i zaliczony do UN 0144, jeżeli nie wszystkie wymagania określone w instrukcji pakowania P300 pod 4.1.4.1 są spełnione.
- 360 Pojazdy zasilane tylko akumulatorami z litem metalicznym lub akumulatorami na bazie jonów litu powinny być zaklasyfikowane do pozycji UN 3171 pojazd zasilany akumulatorem.
- 361 Pozycję tę stosuje się do kondensatorów z podwójną warstwą elektryczną, o pojemności magazynowanej energii większej niż 0,3 Wh. Kondensatory o

¹

Jeżeli państwo wytwórcy nie jest Umawiającą się Stroną ADR, to zatwierdzenie powinno być uznane przez właściwą władzę Umawiającej się Strony ADR.

pojemności magazynowanej energii 0,3 Wh lub mniejszej nie podlegają ADR. Pojemność magazynowanej energii oznacza ilość energii utrzymywanej przez kondensator, którą oblicza się na podstawie nominalnego napięcia i nominalnej pojemności. Wszystkie kondensatory, do których stosuje się niniejszą pozycję, włącznie z kondensatorami zawierającymi elektrolit, niespełniającymi kryteriów klasyfikacyjnych żadnej z klas towarów niebezpiecznych, powinny odpowiadać następującym warunkom:

- (a) Kondensatory niezainstalowane w urządzeniu, powinny być przewożone w stanie nienaładowanym. Kondensatory zainstalowane w urządzeniu, powinny być przewożone albo w stanie nienaładowanym, albo powinny być zabezpieczone przed zwarcie;
- (b) Każdy kondensator powinien być zabezpieczony podczas przewozu przed potencjalnym zagrożeniem zwarcia w następujący sposób:
 - (i) jeżeli pojemność magazynowanej energii kondensatora jest mniejsza niż lub równa 10 Wh albo, jeżeli pojemność magazynowanej energii każdego kondensatora w module jest mniejsza niż lub równa 10 Wh, to kondensator lub moduł powinien być zabezpieczony przed zwarcie lub wyposażony w metalową taśmę łączącą końcówki; oraz
 - (ii) jeżeli pojemność magazynowanej energii kondensatora lub kondensator w module ma pojemność większą niż 10 Wh, to ten kondensator lub moduł powinien być wyposażony w metalową taśmę łączącą końcówki;
- (c) Kondensatory zawierające towary niebezpieczne powinny być tak skonstruowane, aby wytrzymały różnicę ciśnień 95 kPa;
- (d) Kondensatory powinny być zaprojektowane i zbudowane w taki sposób, aby możliwe było bezpieczne zrzućenie ciśnienia, które może wzrosnąć podczas użytkowania, przez otwór wentylacyjny lub membranę odciążającą w obudowie kondensatora. Jakakolwiek ciecz, która uwolni się podczas zrzutu ciśnienia powinna być zatrzymana przez obudowę lub urządzenie, w którym kondensator jest zainstalowany; oraz
- (e) Kondensatory powinny być oznakowane wartością jego pojemności magazynowanej energii w Wh.

Kondensatory zawierające elektrolit niespełniający kryteriów klasyfikacyjnych żadnej z klas towarów niebezpiecznych, również gdy są one zainstalowane w urządzeniu, nie podlegają innym przepisom ADR.

Kondensatory zawierające elektrolit spełniający kryteria klasyfikacyjne którejkolwiek z klas towarów niebezpiecznych, o pojemności magazynowanej energii 10 Wh lub mniejszej, nie podlegają innym przepisom ADR, o ile nieopakowane wytrzymują, bez utraty zawartości, badanie na swobodny spadek z wysokości 1,2 m na niesprężystą powierzchnię.

Kondensatory zawierające elektrolit spełniający kryteria klasyfikacyjne którejkolwiek klasy towarów niebezpiecznych, które nie są zainstalowane w urządzeniu i mają pojemność magazynowanej energii większa niż 10 Wh, podlegają przepisom ADR.

Kondensatory zainstalowane w urządzeniu i zawierające elektrolit spełniający kryteria klasyfikacyjne którejkolwiek klasy towarów niebezpiecznych, nie podlegają innym przepisom ADR, pod warunkiem, że urządzenie te jest zapakowane w mocne opakowanie zewnętrzne wykonane z odpowiedniego materiału, o odpowiedniej wytrzymałości i konstrukcji, uwzględniającej jego przewidywane przeznaczenie i wykonane w taki sposób, aby uniemożliwiało

przypadkowe zadziałanie kondensatorów podczas przewozu. Urządzenia wielkogabarytowe zawierające kondensatory mogą być kierowane do przewozu nieopakowane lub na paletach, pod warunkiem, że dla kondensatorów w nich zainstalowanych zapewnione jest równoważne zabezpieczenie.

UWAGA: Kondensatory, w których, zgodnie z ich konstrukcją, zabezpieczone jest napięcie na wyjściu (np. kondensatory asymetryczne) nie podlegają niniejszej pozycji.

362 (Zarezerwowany)

363 Pozycję niniejszą stosuje się również do paliw ciekłych, innych niż wyłączone zgodnie z przepisami (a) lub (b) pod 1.1.3.3, powyżej ilości wymienionych w kolumnie (7a) Tabeli A w dziale 3.2, w jednostce ładunkowej integralnej z urządzeniami lub maszynami (np. generatorami, kompresorami, jednostkami grzewczymi, itp.), jako ich integralna część zgodnie z oryginalnym typem konstrukcji. Nie podlegają one innym przepisom ADR, o ile spełniają następujące warunki:

- (a) Jednostka ładunkowa odpowiada wymaganiom konstrukcyjnym określonym przez właściwą władzę kraju wyprodukowania²;
- (b) Wszystkie zawory oraz otwory (np. urządzenia obniżające ciśnienie) danej jednostki ładunkowej zawierającej towary niebezpieczne są zamknięte podczas przewozu;
- (c) Maszyny lub urządzenia są ustawione w położeniu zapobiegającym przypadkowemu wyciekowi towarów niebezpiecznych i są zabezpieczone za pomocą odpowiednich środków unieruchamiających te maszyny lub urządzenia w celu zapobieżenia ich przemieszczaniu podczas przewozu, które mogłoby zmienić ich ustawienie lub spowodować ich uszkodzenie;
- (d) W przypadku, gdy pojemność jednostki ładunkowej jest większa niż 60 litrów, ale nie większa niż 450 litrów, maszyny lub urządzenia są oznakowane na zewnętrznej powierzchni zgodnie z 5.2.2, a w przypadku, gdy ta pojemność jest większa niż 450 litrów, ale nie większa niż 1500 litrów, maszyny lub urządzenia są oznakowane na wszystkich czterech zewnętrznych stronach zgodnie z 5.2.2; oraz
- (e) W przypadku, gdy pojemność jednostki ładunkowej jest większa niż 1500 litrów, maszyny lub urządzenia są oznakowane na wszystkich czterech zewnętrznych stronach zgodnie z 5.3.1.1.1, wymagania określone pod 5.4.1 stosuje się, a dokumentacja przewozowa zawiera następujący dodatkowy zapis: „Przewóz zgodnie z Przepisem Szczególnym 363”.

364 Przedmiot ten może być przewożony tylko zgodnie z przepisami działu 3.4, jeżeli sztuka przesyłki, przygotowana jak do przewozu, jest w stanie przejść z wynikiem pozytywnym badanie zgodnie z Serią Badań 6(d) z Części I Podręcznika Badań i Kryteriów tak, jak określiła to właściwa władza.

365 Odnośnie wyprodukowanych przyrządów i przedmiotów zawierających rtęć, patrz UN 3506.

366 Wyprodukowane przyrządy i przedmioty zawierające nie więcej niż 1 kg rtęci, nie podlegają ADR.

367 – 499 (Zarezerwowane)

² Np. zgodnie z odpowiednimi przepisami Dyrektywy 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 maja 2006 r. dotyczącej maszyn, oraz zmieniającej Dyrektywę 95/16/WE (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej Nr. L 157 z 9 czerwca 2006 r., str. 0024-0086).

- 500 *(Skreślony)*
- 501 Odnośnie do naftalenu, stopionego, patrz UN 2304.
- 502 UN 2006 tworzywa sztuczne, nitrocelulozowe, samonagrzewające się, i.n.o. oraz UN 2002 celulozoid, odpad, są materiałami klasy 4.2.
- 503 Odnośnie do fosforu białego, stopionego patrz UN 2447.
- 504 UN 1847 siarczek potasowy, uwodniony, nie mniej, niż 30% wody krystalizacyjnej, UN 1849 siarczek sodowy, uwodniony, nie mniej, niż 30% wody krystalizacyjnej i UN 2949 wodorosiarczek sodowy, uwodniony, zawierający nie mniej, niż 25% wody krystalizacyjnej, są materiałami klasy 8.
- 505 UN 2004 amidek magnezowy jest materiałem klasy 4.2.
- 506 Metale ziem alkalicznych i stopy metali ziem alkalicznych w postaci piroforycznej są materiałami klasy 4.2.
UN 1869 magnez lub stopy magnezu, zawierające więcej, niż 50% magnezu w granulach, wiórkach lub taśmach, są materiałami klasy 4.1.
- 507 UN 3048 fosforek glinowy, pestycyd, z dodatkami hamującymi wydzielanie gazów palnych i trujących, jest materiałem klasy 6.1.
- 508 UN 1871 wodorek tytanowy i UN 1437 wodorek cyrkonowy są materiałami klasy 4.1. UN 2870 borowodorek glinowy jest materiałem klasy 4.2.
- 509 UN 1908 chloryn w roztworze jest materiałem klasy 8.
- 510 UN 1755 kwas chromowy w roztworze jest materiałem klasy 8.
- 511 UN 1625 azotan rtęciowy, UN 1627 azotan rtęciawy i UN 2727 azotan talawy, są materiałami klasy 6.1. Azotan torowy, stały, azotan uranylowy sześciowodny w roztworze i azotan uranylowy, stały, są materiałami klasy 7.
- 512 UN 1730 pięciochlorek antymonu, ciekły, UN 1731 pięciochlorek antymonu w roztworze, UN 1732 pięciofluorek antymonu i UN 1733 trójchlorek antymonu, są materiałami klasy 8.
- 513 UN 0224 azydek barowy, suchy lub zwilżony zawierający mniej, niż 50% masowymi wody, jest materiałem klasy 1. UN 1571 azydek barowy, zwilżony, nie mniej, niż 50% masowych wody, jest materiałem klasy 4.1. UN 1854 stopy baru, piroforyczne, są materiałami klasy 4.2. UN 1445 chloran barowy, stały, UN 1446 azotan barowy, UN 1447 nadchloran barowy, stały, UN 1448 nadmanganian barowy, UN 1449 nadtlenek barowy, UN 2719 bromian barowy, UN 2741 podchloryn barowy, zawierający więcej, niż 22% chloru aktywnego, UN 3405 chloran barowy w roztworze i UN 3406 nadchloran barowy w roztworze, są materiałami klasy 5.1. UN 1565 cyjanek barowy i UN 1884 tlenek barowy są materiałami klasy 6.1.
- 514 UN 2464 azotan berylowy jest materiałem klasy 5.1.
- 515 UN 1581 chloropikryna i bromek metylu w mieszaninie oraz UN 1582 chloropikryna i chlorek metylu w mieszaninie, są materiałami klasy 2.
- 516 UN 1912 chlorek metylu i chlorek metylenu w mieszaninie jest materiałem klasy 2.
- 517 UN 1690 fluorek sodowy, stały, UN 1812 fluorek potasowy, stały, UN 2505 fluorek amonowy, UN 2674 fluorokrzmian sodowy, UN 2856 fluorokrzmiany, i.n.o., UN 3415 fluorek sodowy w roztworze i UN 3422 fluorek potasowy w roztworze, są materiałami klasy 6.1.
- 518 UN 1463 trójtlenek chromu, bezwodny jest materiałem klasy 5.1.

- 519 UN 1048 bromowodór w postaci gazowej jest materiałem klasy 2.
- 520 UN 1050 chlorowodór w postaci gazowej jest materiałem klasy 2.
- 521 Stałe chloryny i podchloryny są materiałami klasy 5.1.
- 522 UN 1873 kwas nadchlorowy w roztworze wodnym, zawierającym więcej, niż 50%, ale nie więcej, niż 72% masowych kwasu, jest materiałem klasy 5.1. Roztwory kwasu nadchlorowego zawierające więcej, niż 72% masowych kwasu, albo mieszaniny kwasu nadchlorowego z cieczami innymi, niż woda, nie są dopuszczone do przewozu.
- 523 UN 1382 siarczek potasowy bezwodny i UN 1385 siarczek sodowy bezwodny oraz ich wodziany, zawierające mniej, niż 30% wody krystalizacyjnej, a także UN 2318 wodorosiarczek sodowy, zawierający mniej, niż 25% wody krystalizacyjnej, są materiałami klasy 4.2.
- 524 UN 2858 gotowe wyroby cyrkonowe o grubości większej niż 18 mikronów są materiałami klasy 4.1.
- 525 Roztwory cyjanków nieorganicznych o całkowitej zawartości jonów cyjankowych wyższej, niż 30%, powinny być zaliczane do I grupy pakowania, roztwory o całkowitej zawartości jonów cyjankowych wyższej, niż 3% i nie wyższej, niż 30%, do II grupy pakowania, a roztwory o całkowitej zawartości jonów cyjankowych wyższej, niż 0,3% i nie wyższej, niż 3%, do III grupy pakowania.
- 526 UN 2000 celuloid jest materiałem klasy 4.1.
- 528 UN 1353 włókna lub tkaniny zaimpregnowane słabo znitrowaną celulozą, nieulegające samonagrzewaniu, są przedmiotami klasy 4.1.
- 529 UN 0135 piorunian rtęciowy, zwilżony, zawierający nie mniej, niż 20% masowych wody lub mieszaniny alkoholu i wody, jest materiałem klasy 1. Chlorek rtęciowy (kalomel) jest materiałem klasy 9 (UN 3077).
- 530 UN 3293 hydrazyna w roztworze wodnym, zawierającym nie więcej, niż 37% masowych hydrazyny, jest materiałem klasy 6.1.
- 531 Mieszaniny o temperaturze zapłonu poniżej 23°C i zawierające więcej, niż 55% nitrocelulozy, o dowolnej zawartości azotu lub zawierające nie więcej, niż 55% nitrocelulozy, o zawartości azotu większej, niż 12,6% masowych (w suchej masie), są materiałami klasy 1 (patrz UN 0340 lub UN 0342) lub klasy 4.1.
- 532 UN 2672 amoniak w roztworze wodnym, zawierającym więcej, niż 10%, ale nie więcej, niż 35% amoniaku, jest materiałem klasy 8.
- 533 UN 1198 formaldehydu roztwory, palne, są materiałami klasy 3. Roztwory formaldehydu, niepalne, zawierające mniej, niż 25% formaldehydu, nie podlegają przepisom ADR.
- 534 Pomimo, że w niektórych warunkach klimatycznych benzyna (gazolina) może mieć prężność par w temperaturze 50°C wyższą niż 110 kPa (1,10 bara), ale nie wyższą, niż 150 kPa (1,50 bara), to jest ona nadal uważana za materiał charakteryzujący się prężnością par w temperaturze 50°C nie wyższą niż 110 kPa (1,10 bara).
- 535 UN 1469 azotan ołowiawy, UN 1470 nadchloran ołowiawy, stały i UN 3408 nadchloran ołowiawy w roztworze, są materiałami klasy 5.1.
- 536 Odnośnie do stałego naftalenu, patrz UN 1334.
- 537 UN 2869 trójchlorek tytanu w mieszaninie niepiroforycznej jest materiałem klasy 8.

- 538 Odnosnie do siarki (w stanie stałym), patrz UN 1350.
- 539 Izocyjaniany w roztworze, o temperaturze zapłonu powyżej 23°C, są materiałami klasy 6.1.
- 540 UN 1326 hafn sproszkowany, zwilżony, UN 1352 tytan sproszkowany, zwilżony i UN 1358 cyrkon sproszkowany, zwilżony, nie mniej, niż 25% wody, są materiałami klasy 4.1.
- 541 Mieszaniny nitrocelulozy o zawartości wody, zawartości alkoholu lub zawartości plastyfikatora, niższej niż określone, są materiałami klasy 1.
- 542 Talk, zawierający tremolit lub aktynolit, jest objęty tą pozycją.
- 543 UN 1005 amoniak, bezwodny, UN 3318 amoniak, roztwór zawierający więcej, niż 50% amoniaku i UN 2073 amoniak, roztwór zawierający więcej, niż 35%, ale nie więcej, niż 50% amoniaku, są materiałami klasy 2. Roztwory amoniaku zawierające nie więcej, niż 10% amoniaku, nie podlegają przepisom ADR.
- 544 UN 1032 dwumetyloamina, bezwodna, UN 1036 etyloamina, UN 1061 metyloamina bezwodna i UN 1083 trójmetylamina, bezwodna, są materiałami klasy 2.
- 545 UN 0401 siarczek dwupikrylu, zwilżony, zawierający mniej, niż 10% masowych wody, jest materiałem klasy 1.
- 546 UN 2009 cyrkon, suchy, gotowe blachy, taśmy lub spirale z drutu, o grubości mniejszej, niż 18 µm, jest materiałem klasy 4.2. Cyrkon, suchy, gotowe blachy, taśmy lub spirale z drutu, o grubości 254 µm lub większej, nie podlega przepisom ADR.
- 547 UN 2210 maneb lub UN 2210 preparaty manebu w postaci podatnej na samonagrzewanie są materiałami klasy 4.2.
- 548 Chlorosilany, które w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne, są materiałami klasy 4.3.
- 549 Chlorosilany o temperaturze zapłonu niższej, niż 23°C, które w zetknięciu z wodą nie wydzielają gazów palnych, są materiałami klasy 3. Chlorosilany o temperaturze zapłonu równej lub wyższej niż 23°C, które w zetknięciu z wodą nie wydzielają gazów palnych, są materiałami klasy 8.
- 550 UN 1333 cer, kęsy, wlewki lub pręty, jest materiałem klasy 4.1.
- 551 Roztwory tych izocyjaniarów, o temperaturze zapłonu poniżej 23°C, są materiałami klasy 3.
- 552 Metale i stopy metali sproszkowane lub w innej palnej postaci, podatne na samozapalenie, są materiałami klasy 4.2. Metale i stopy metali sproszkowane lub w innej palnej postaci, które w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne, są materiałami klasy 4.3.
- 553 Takie mieszaniny nadtlenku wodoru i kwasu nadoctowego, podczas badania laboratoryjnego (patrz „*Podręcznik Badań i Kryteriów*”, część II, rozdział 20), nie powinny ani detonować w stanie kawitacji, ani ulegać deflagracji oraz nie powinny wykazywać żadnych efektów podczas ogrzewania pod zamknięciem i skłonności do wybuchu. Formulacja powinna być stabilna termicznie (temperatura samoprzyspieszającego się rozkładu powinna mieć wartość, co najmniej 60°C lub wyższą, dla sztuki przesyłki o masie 50 kg), a do odczulania powinna być użyta ciecz zdolna do jednorodnego mieszania się z kwasem nadoctowym. Formułacje niespełniające tych kryteriów są uważane za materiały klasy 5.2 (patrz „*Podręcznik Badań i Kryteriów*”, część II, przepis 20.4.3(g)).

- 554 Wodorki metali, które w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne, są materiałami klasy 4.3. UN 2870 borowoderek glinowy lub UN 2870 borowoderek glinowy w urządzeniach są materiałami klasy 4.2.
- 555 Pyły i proszki metali, w postaci niepodatnej na samozapalenie, nietrujące, które jednak w zetknięciu z wodą wydzielają gazy palne, są materiałami klasy 4.3.
- 556 Związki metaloorganiczne i ich roztwory, które ulegają samozapaleniu, są materiałami klasy 4.2. Palne roztwory związków metaloorganicznych w stężeniach, w których w zetknięciu z wodą ani nie wydzielają gazów palnych w niebezpiecznych ilościach, ani nie ulegają samozapaleniu, są materiałami klasy 3.
- 557 Pyły lub proszki metali w postaci piroforycznej są materiałami klasy 4.2.
- 558 Metale i stopy metali w postaci piroforycznej są materiałami klasy 4.2. Metale i stopy metali, które w zetknięciu z wodą nie wydzielają gazów palnych, i nie są piroforyczne lub nie ulegają samonagrzewaniu, ale które ulegają łatwo zapaleniu, są materiałami klasy 4.1.
- 559 *(Skreślony)*
- 560 Materiał ciekły o podwyższonej temperaturze, i.n.o., o temperaturze równej lub wyższej niż 100°C, (w tym stopione metale i stopione sole) oraz, w odniesieniu do materiału mającego temperaturę zapłonu, o temperaturze poniżej jego temperatury zapłonu, są materiałami klasy 9 (UN 3257).
- 561 Chloromrówczany o dominujących właściwościach żrących są materiałami klasy 8.
- 562 Samozapalne związki metaloorganiczne są materiałami klasy 4.2. Reagujące z wodą związki metaloorganiczne, palne, są materiałami klasy 4.3.
- 563 UN 1905 kwas selenowy jest materiałem klasy 8.
- 564 UN 2443 tlenochlorek wanadu, UN 2444 czterochlorek wanadu i UN 2475 trójchlorek wanadu, są materiałami klasy 8.
- 565 Do tej pozycji powinny być zaklasyfikowane odpady bliżej nieokreślone pochodzące z leczenia medycznego ludzi, leczenia weterynaryjnego zwierząt lub z badań biologicznych, co do których istnieje znikome prawdopodobieństwo występowania w nich materiałów zakaźnych klasy 6.2. Odkażone odpady medyczne lub odpady powstałe w wyniku badań biologicznych, które zawierały materiały zakaźne, nie podlegają przepisom dotyczącym klasy 6.2.
- 566 UN 2030 hydrazyna w roztworze wodnym, zawierającym więcej, niż 37% masowych hydrazyny, jest materiałem klasy 8.
- 567 *(Skreślony)*
- 568 Azydek barowy, o zawartości wody mniejszej od wartości podanej, jest materiałem klasy 1, UN 0224.
- 569 - 579 *(Zarezerwowane)*
- 580 Pojazdy-cysterny oraz pojazdy specjalne i pojazdy specjalnie wyposażone, przeznaczone do przewozu luzem, powinny być zaopatrzone na obu bokach i z tyłu w znak podany pod 5.3.3. Kontenery-cysterny, cysterny przenośne oraz kontenery specjalne i specjalnie wyposażone, przeznaczone do przewozu luzem, powinny być zaopatrzone w takie same znaki na obu bokach oraz z przodu i z tyłu.
- 581 Pozycja ta obejmuje mieszaniny metyloacetyleny i propadienu z węglowodorami, które określone jako:
Mieszanina P1, zawierająca nie więcej, niż 63% objętościowych metyloacetyleny i propadienu oraz nie więcej, niż 24% objętościowych propanu i propyleny, przy

czym zawartość procentowa węglowodorów nasyconych C₄ wynosi nie mniej, niż 14% objętościowych; a określone jako:

Mieszanina P2, zawierająca nie więcej, niż 48% objętościowych metyloacetyleny i propadienu oraz nie więcej, niż 50% objętościowych propanu i propylenu, przy czym zawartość procentowa węglowodorów nasyconych C₄ wynosi nie mniej, niż 5% objętościowych,

jak również mieszaniny propadienu z 1% do 4% metyloacetyleny.

W celu spełnienia wymagań dotyczących dokumentu przewozowego (5.4.1.1), określenia „Mieszanina P1” lub „Mieszanina P2” mogą być stosowane odpowiednio jako nazwy techniczne.

- 582 Pozycja ta obejmuje, między innymi, mieszaniny gazów oznaczone literą R..., które określone jako:

Mieszanina F1, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 1,3 MPa (13 barów) oraz gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą, niż dwuchlorofluorometan (1,30 kg/l);

Mieszanina F2, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 1,9 MPa (19 barów) oraz gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą, niż dwuchlorodwufuorometan (1,21 kg/l);

Mieszanina F3, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 3 MPa (30 barów) oraz gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą, niż chlorodwufuorometan (1,09 kg/l).

UWAGA: *Trójchlorofluorometan (gaz chłodniczy R11), 1,1,2-trójchloro-1,2,2-trójfluoroetan (gaz chłodniczy R113), 1,1,1-trójchloro-2,2,2-trójfluoroetan (gaz chłodniczy R113a), 1-chloro-1,2,2-trójfluoroetan (gaz chłodniczy R133) i 1-chloro-1,1,2-trójfluoroetan (gaz chłodniczy R133b) nie są materiałami klasy 2. Mogą być jednak wprowadzane do składu mieszanin F1 do F3.*

W celu spełnienia wymagań dotyczących dokumentu przewozowego (5.4.1.1), określenia „Mieszanina F1”, „Mieszanina F2” lub „Mieszanina F3” mogą być stosowane odpowiednio jako nazwy techniczne.

- 583 Pozycja ta obejmuje, między innymi, mieszaniny, które określone jako:

Mieszanina A, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 1,1 MPa (11 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą, niż 0,525 kg/l;

Mieszanina A01, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 1,6 MPa (16 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą, niż 0,516 kg/l;

Mieszanina A02, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 1,6 MPa (16 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą, niż 0,505 kg/l;

Mieszanina A0, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 1,6 MPa (16 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą, niż 0,495 kg/l;

Mieszanina A1, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 2,1 MPa (21 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą, niż 0,485 kg/l;

Mieszanina B1, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 2,6 MPa (26 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą, niż 0,474 kg/l;

Mieszanina B2, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 2,6 MPa (26 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą, niż 0,463 kg/l;

Mieszanina B, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 2,6 MPa (26 barów) i gęstość w temperaturze 50 °C nie mniejszą, niż 0,450 kg/l;

Mieszanina C, mająca prężność par w temperaturze 70°C nie większą, niż 3,1 MPa (31 barów) i gęstość w temperaturze 50°C nie mniejszą, niż 0,440 kg/l.

W celu spełnienia wymagań dotyczących dokumentu przewozowego (5.4.1.1), następujące określenia mogą być stosowane odpowiednio jako nazwy techniczne:

- „Mieszanina A” lub „Butan”;
- „Mieszanina A01” lub „Butan”;
- „Mieszanina A02” lub „Butan”;
- „Mieszanina A0” lub „Butan”;
- „Mieszanina A1”;
- „Mieszanina B1”;
- „Mieszanina B2”;
- „Mieszanina B”;
- „Mieszanina C” lub „Propan”.

W przypadku przewozu w cysternach nazwy handlowe „butan” lub „propan” mogą być stosowane jedynie jako nazwy uzupełniające.

584 Gaz ten nie podlega przepisom ADR, jeżeli:

- jest w stanie gazowym;
- zawiera nie więcej, niż 0,5% powietrza;
- znajduje się w metalowych kapsułkach (sodorach, sparkletach) bez uszkodzeń mogących osłabić ich wytrzymałość;
- zamknięcia kapsułek są szczelne;
- kapsułka nie zawiera więcej, niż 25 g tego gazu;
- kapsułka nie zawiera więcej, niż 0,75 g tego gazu na 1 cm³ jej pojemności.

585 Cynober nie podlega przepisom ADR.

586 Sproszkowane hafn, tytan i cyrkon powinny zawierać widoczny nadmiar wody. Sproszkowane i zwilżone hafn, tytan i cyrkon wytwarzane mechanicznie, o rozmiarach cząstek, co najmniej 53 µm lub wytwarzane chemicznie, o rozmiarach cząstek, co najmniej 840 µm, nie podlegają przepisom ADR.

587 Stearynian barowy i tytanian barowy nie podlegają przepisom ADR.

588 Stałe, uwodnione postacie bromku glinowego i chlorku glinowego nie podlegają przepisom ADR.

589 *(Skreślony)*

590 Chlorek żelazowy sześciowodny nie podlega przepisom ADR.

591 Siarczan ołowiawy zawierający nie więcej, niż 3% wolnego kwasu, nie podlega przepisom ADR.

592 Nieoczyszczone próżne opakowania (łącznie z próżnymi DPPL i dużymi opakowaniami), próżne pojazdy-cysterny, próżne cysterny odejmowalne, próżne cysterny przenośne, próżne kontenery-cysterny i próżne małe kontenery, które zawierały ten materiał, nie podlegają przepisom ADR.

593 Jeżeli gaz ten jest przeznaczony do chłodzenia, np. próbek medycznych lub biologicznych, znajduje się w naczyniach o podwójnych ściankach spełniających przepisy instrukcji pakowania P203 punkt (6) dla naczyń kriogenicznych otwartych, podanej pod 4.1.4.1, to nie podlega on przepisom ADR, za wyjątkiem przypadków określonych w rozdziale 5.5.3.

- 594 Następujące przedmioty, wyprodukowane i napełnione zgodnie z przepisami państwa producenta i zapakowane w mocne opakowania zewnętrzne, nie podlegają przepisom ADR:
- UN 1044 gaśnice, pod warunkiem, że są one zabezpieczone przed przypadkowym rozładowaniem;
 - UN 3164 przedmioty ciśnieniowe pneumatyczne lub hydrauliczne, zaprojektowane w taki sposób, aby wytrzymały naprężenia większe, niż powodowane przez ciśnienie wewnętrzne gazu, poprzez zastosowanie elementów odciążających, odpowiednią wytrzymałość wewnętrzną lub konstrukcję.
- 596 Pigmenty kadmowe, takie jak: siarczki kadmu, sulfoseleniny kadmu i sole kadmowe wyższych kwasów tłuszczowych, np. stearynian kadmu, nie podlegają przepisom ADR.
- 597 Roztwory kwasu octowego zawierające nie więcej, niż 10% masowych kwasu, nie podlegają przepisom ADR.
- 598 Następujące przedmioty nie podlegają przepisom ADR:
- (a) akumulatory nowe, jeżeli:
- są zamocowane w taki sposób, że nie mogą zsunąć się, upaść lub ulec uszkodzeniu;
 - są umieszczone w urządzeniach przewozowych, o ile nie są odpowiednio zamocowane, np. na paletach;
 - nie mają na zewnętrznych powierzchniach pozostałości materiałów kwaśnych lub alkalicznych;
 - są zabezpieczone przed zwarciami.
- (b) akumulatory zużyte, jeżeli:
- ich obudowy nie są uszkodzone;
 - są zabezpieczone w taki sposób, aby nie mogła wyciekać ich zawartość oraz, aby nie mogły zsunąć się, upaść lub ulec uszkodzeniu, np. zamocowane na paletach;
 - nie mają na zewnętrznych powierzchniach pozostałości materiałów kwaśnych lub alkalicznych;
 - są zabezpieczone przed zwarciami.
- Określenie „Akumulatory zużyte” oznacza akumulatory przewożone w celu recyklingu po zakończeniu ich normalnego użytkowania.
- 599 *(Skreślony)*
- 600 Stopiony i zestalony pięciotlenek wanadu nie podlega przepisom ADR.
- 601 Produkty farmaceutyczne (leki), gotowe do stosowania, które są substancjami wytwarzanymi i pakowanymi do sprzedaży detalicznej lub dystrybuowane w celu osobistego lub domowego zastosowania, nie podlegają przepisom ADR.
- 602 Siarczki fosforu, które zawierają wolny żółty lub biały fosfor, nie są dopuszczone do przewozu.
- 603 Cyjanowodór, nieodpowiadający określeniom podanym dla UN 1051 lub UN 1614, nie jest dopuszczony do przewozu. Cyjanowodór zawierający mniej, niż 3% wody uważa się za stabilny, jeżeli wartość pH wynosi $2,5 \pm 0,5$ a ciecz jest klarowna i bezbarwna.
- 604 – 606 *(Skreślone)*

- 607 Mieszaniny azotanu potasowego i azotynu sodowego z solą amonową, nie są dopuszczone do przewozu.
- 608 *(Skreślony)*
- 609 Czteronitrometan mający palne zanieczyszczenia nie jest dopuszczony do przewozu.
- 610 Jeżeli materiał ten zawiera więcej, niż 45% cyjanowodoru, to jego przewóz jest zakazany.
- 611 Jeżeli azotan amonowy, zawierający więcej, niż 0,2% materiałów palnych (łącznie z materiałami organicznymi w przeliczeniu na węgiel), nie jest składnikiem materiału lub przedmiotu klasy 1, to nie jest on dopuszczony do przewozu.
- 612 *(Zarezerwowany)*
- 613 Kwas chlorowy w roztworze, zawierający więcej, niż 10% kwasu oraz mieszaniny kwasu chlorowego z cieczą inną niż woda, nie są dopuszczone do przewozu.
- 614 2,3,7,8-czterochlorodwubenzo-p-dioksyna (TCDD) w stężeniach uważanych za silnie trujące zgodnie z kryteriami podanymi pod 2.2.61.1, nie jest dopuszczona do przewozu.
- 615 *(Zarezerwowany)*
- 616 Materiały zawierające więcej, niż 40% ciekłych estrów azotanowych, powinny przejść z wynikiem pozytywnym badanie na wypacanie opisane pod 2.3.1.
- 617 Poza typem określonego materiału wybuchowego, na sztuce przesyłki powinna być podana nazwa handlowa danego materiału wybuchowego.
- 618 Stężenie tlenu w fazie gazowej w naczyniach zawierających butadien-1,2, nie powinno przekraczać 50 ml/m³.
- 619 - 622 *(Zarezerwowane)*
- 623 UN 1829 trójtlenek siarki powinien być stabilizowany. Trójtlenek siarki, o czystości, co najmniej 99,95%, może być przewożony bez inhibitora w cysternach pod warunkiem, że jego temperatura jest utrzymywana na poziomie 32,5°C lub wyższym. W przypadku przewozu tego materiału bez inhibitora w cysternie, w temperaturze nie niższej, niż 32,5°C, w dokumencie przewozowym powinna być umieszczona wzmianka „**Przewóz materiału w temperaturze nie niższej, niż 32,5°C**”.
- 625 Sztuki przesyłki zawierające te przedmioty powinny być zaopatrzone w następujący wyraźny napis: „**UN 1950 AEROZOLE**”
- 626 - 627 *(Zarezerwowane)*
- 632 Uznany za samozapalny (piroforyczny).
- 633 Sztuki przesyłki i małe kontenery zawierające ten materiał powinny być zaopatrzone w następujący napis: „**Trzymać z dala od źródeł zapłonu**”. Napis ten powinien być podany w języku urzędowym państwa nadania, a ponadto - jeżeli język ten nie jest językiem angielskim, francuskim lub niemieckim - w języku angielskim, francuskim lub niemieckim, o ile umowy zawarte pomiędzy państwami, których dotyczą operacje transportowe nie stanowią inaczej.
- 634 *(Skreślony)*
- 635 Sztuki przesyłki, zawierające te przedmioty, nie muszą być zaopatrzone w nalepkę zgodną z wzorem nr 9, o ile przedmioty te nie są całkowicie zasłonięte opakowaniem, klatką lub w inny sposób uniemożliwiający ich identyfikację.

- 636 (a) Baterie zawarte w urządzeniu nie powinny być podatne na rozładowanie podczas przewozu do poziomu, przy którym napięcie przy otwartym obwodzie wynosi mniej, niż 2 wolty lub dwie trzecie napięcia w nierozładowanej baterii, w zależności od tego, która z tych wielkości jest mniejsza.
- (b) Aż do przeprowadzenia obróbki pośredniej, zużyte baterie i akumulatory litowe o masie brutto nie większej niż 500 g każda(y), niezależnie od tego, czy są zawarte w urządzeniu, zebrane i przekazane do przewozu w celu utylizacji, razem z innymi bateriami lub akumulatorami nie-litowymi lub bez nich, nie podlegają innym przepisom ADR, o ile spełnione są następujące warunki:
- (i) przepisy instrukcji pakowania P903b są spełnione;
- (ii) jest system jakości zapewniający, że całkowita liczba baterii i akumulatorów litowych na jednostkę transportową nie przekroczy 333 kg;
- (iii) na sztukach przesyłki jest zamieszczony napis „ZUŻYTE BATERIE LITOWE”.
- 637 Drobnoustrojami zmienionymi genetycznie oraz organizmami zmienionymi genetycznie są te, które nie są niebezpieczne dla ludzi i zwierząt, ale mogą powodować zmiany u zwierząt, roślin, w materiałach mikrobiologicznych i w ekosystemach w sposób, który nie może być uznany za naturalny. Drobnoustroje zmienione genetycznie i organizmy zmienione genetycznie nie podlegają ADR, jeżeli zostały dopuszczone do używania przez właściwe władze krajów pochodzenia, tranzytowych lub przeznaczenia³.
- Żywe zwierzęta kręgowie lub bezkręgowie nie powinny być używane w celu przewożenia materiałów zaklasyfikowanych do tych numerów UN, chyba że materiały te nie mogą być przewożone w inny sposób.
- W przypadku przewozu pod tym numerem UN materiałów szybko psujących się, podaje się stosowne informacje, np. „**Utrzymywać w temperaturze +2°/+4°C**”, „**Przewozić w stanie zamrożonym**” lub „**Nie zamrażać**”.
- 638 Materiały podobne do materiałów samoreaktywnych (patrz 2.2.41.1.19).
- 639 Patrz 2.2.2.3, kod klasyfikacyjny 2F, UN 1965, UWAGA 2.
- 640 Ze względu na zróżnicowane charakterystyki fizyczne i techniczne podane w kolumnie (2) Tabeli A działu 3.2, materiałom należącym do tej samej grupy pakowania przypisano różne kody cystern ADR.
- Wyłącznie w przypadku przewozu w cysternach ADR, w celu wskazania charakterystyki fizycznej i technicznej przewożonego w danej cysternie produktu, informacje wymagane w dokumencie przewozowym powinny być uzupełnione o następujący zapis:
- „Przepis szczególny 640X”, gdzie w miejsce „X” należy wpisać dużą literę podaną po numerze przepisu szczególnego 640 w kolumnie (6) Tabeli A w dziale 3.2.
- Powyższy zapis może być pominięty w przypadku przewozu w cysternie spełniającej najostrzejsze wymagania określone dla materiałów należących do danego numeru UN i danej grupy pakowania.

³ Patrz w szczególności Część C Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca Dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz. Urz. WE L 106 z 17.04.2001 r., str. 8-14; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 77), określająca procedury dopuszczenia dla Wspólnot Europejskich.

- 642 Oprócz dopuszczenia na podstawie 1.1.4.2, pozycji tej, pochodzącej z „Przepisów Modelowych ONZ”, nie stosuje się do przewozu nawozowych roztworów amoniakalnych zawierających wolny amoniak.
- 643 Mieszanki asfaltów z kruszywem lub w postaci granulatów nie podlegają przepisom klasy 9.
- 644 Materiał ten dopuszczony jest do przewozu pod warunkiem, że:
- pH 10% roztworu wodnego przewożonego materiału zawarte jest w przedziale od 5 do 7;
 - roztwór nie zawiera więcej niż 0,2% materiału palnego lub związków chloru w takich ilościach, że zawartość chloru jest większa niż 0,02%.
- 645 Kodu klasyfikacyjnego podanego w kolumnie (3b) tabeli A w dziale 3.2 używa się wyłącznie za zgodą właściwej władzy Umawiającej się Strony ADR, wydaną przed przewozem. Zgoda taka powinna być wydana w formie pisemnej, jako certyfikat zatwierdzenia klasyfikacyjnego (patrz 5.4.1.2.1 (g)), zaopatrzony w indywidualny numer. Jeżeli zaliczenie do podklasy dokonane jest zgodnie z procedurą podaną pod 2.2.1.1.7.2, to właściwa władza może wymagać weryfikacji klasyfikacji domyślnej na podstawie wyników badań uzyskanych w testach Serii 6 „Podręcznika Badań i Kryteriów”, Część I, rozdział 16.
- 646 Węgiel wytwarzany w procesie aktywacji parą wodną nie podlega przepisom ADR.
- 647 Przewóz octu winnego i kwasu octowego zawierających nie więcej niż 25% masowych czystego kwasu podlega wyłącznie następującym wymaganiom:
- (a) opakowania, w tym DPPL i duże opakowania, oraz cysterny powinny być wykonane ze stali nierdzewnej lub tworzywa sztucznego, które są trwale odporne na działanie korodujące octu winnego / octu spożywczego;
 - (b) opakowania, w tym DPPL i duże opakowania, oraz cysterny powinny podlegać oględzinom wykonywanym przez ich właściciela, co najmniej raz w roku. Wyniki tych oględzin powinny być zapisane i przechowywane, co najmniej przez rok. Uszkodzone opakowania, w tym DPPL i duże opakowania, oraz cysterny nie powinny być napełniane;
 - (c) opakowania, w tym DPPL i duże opakowania, oraz cysterny powinny być napełniane w taki sposób, aby produkt nie był rozlewany na ich zewnętrzną powierzchnię i aby nie utrzymywały się na tej powierzchni żadne jego pozostałości;
 - (d) uszczelki i zamknięcia powinny być odporne na działanie octu winnego / octu spożywczego. Opakowania, w tym DPPL i duże opakowania, oraz cysterny powinny być zamknięte hermetycznie przez osobę odpowiedzialną za pakowanie lub napełnianie, w taki sposób, aby w normalnych warunkach przewozu nie doszło do żadnego wycieku;
 - (e) dopuszcza się stosowanie opakowań kombinowanych zawierających opakowania wewnętrzne wykonane ze szkła lub z tworzywa sztucznego (patrz instrukcja pakowania P001 podana pod 4.1.4.1), które spełniają ogólne warunki pakowania podane pod 4.1.1.1, 4.1.1.2, 4.1.1.4, 4.1.1.5, 4.1.1.6, 4.1.1.7 i 4.1.1.8;

Nie stosuje się innych przepisów ADR.

- 648 Przedmioty zaimpregnowane tym pestycydem, takie jak płytki tekturowe, paski papierowe, kulki bawełniane, folie z tworzywa sztucznego, w pułapkach zamkniętych hermetycznie, nie podlegają przepisom ADR.
- 649 (Skreślony)

- 650 Odpady zawierające pozostałości opakowań oraz zestalone lub ciekłe pozostałości farb mogą być przewożone na warunkach II grupy pakowania. W uzupełnieniu przepisów mających zastosowanie do UN 1263 II grupy pakowania, odpady te mogą być również pakowane i przewożone na następujących warunkach:
- (a) Odpady mogą być pakowane zgodnie z instrukcją pakowania P002 podaną pod 4.1.4.1 lub zgodnie z instrukcją pakowania IBC06 podaną pod 4.1.4.2;
 - (b) Odpady mogą być pakowane w elastycznych DPPL typu 13H3, 13H4 lub 13H5, umieszczonych w opakowaniach zbiorczych o pełnych ścianach;
 - (c) Badanie opakowań i DPPL, o których mowa pod (a) lub (b), może być przeprowadzone zgodnie z wymaganiami działów, odpowiednio, 6.1 lub 6.5 w odniesieniu do materiałów stałych, na poziomie II grupy pakowania.
Badania powinny być przeprowadzone na opakowaniach i DPPL, napełnionych reprezentatywną próbką odpadów, przygotowanych jak do przewozu;
 - (d) Dopuszcza się przewóz luzem w pojazdach krytych oponczą, kontenerach zamkniętych lub dużych kontenerach krytych oponczą, o ile pojazdy te i kontenery mają pełne ściany. Skrzynia pojazdu i kontener powinny być szczelne lub uszczelnione, np. poprzez zastosowanie odpowiedniej i dostatecznie wytrzymałej wykładziny wewnętrznej;
 - (e) Jeżeli odpad przewożony jest na warunkach określonych w niniejszym przepisie szczególnym, to powinien być on opisany w dokumencie przewozowym zgodnie z 5.4.1.1.3 w następujący sposób:
„UN 1263 ODPAD FARBA, 3, II, (D/E)”, lub
„UN 1263 ODPAD FARBA, 3, PG II, (D/E)”.
- 651 Przepisu szczególnego V2(1) nie stosuje się, jeżeli masa netto materiałów wybuchowych na jednostkę transportową nie przekracza 4000 kg, pod warunkiem, że masa netto materiałów wybuchowych na pojazd nie przekracza 3000 kg.
- 652 Naczynia ze stali austenitycznej nierdzewnej, stali ferrytycznej i austenitycznej (stali Duplex) oraz ze spawanego tytanu, które nie spełniają wymagań działu 6.2, ale zostały zbudowane i zatwierdzone zgodnie krajowymi przepisami lotniczymi, do stosowania jako naczynia z paliwem do balonów i statków powietrznych na gorące powietrze, wprowadzone do eksploatacji (data inspekcji początkowej) przed dniem 1 lipca 2004, mogą być przewożone transportem drogowym na następujących warunkach:
- (a) Spełnione są przepisy ogólne podane pod 6.2.1;
 - (b) Projekt i konstrukcja naczyń zostały zatwierdzone do stosowania w lotnictwie przez władzę krajową właściwą dla transportu lotniczego;
 - (c) W odstępstwie od 6.2.3.1.2, ciśnienie obliczeniowe powinno być wyprowadzone z maksymalnej temperatury otoczenia obniżonej do +40°C; w takim przypadku:
 - (i) w odstępstwie od 6.2.5.1, butle mogą być wykonane z walcowanego i wyżarzonego handlowo czystego tytanu spełniającego wymagania minimalne $R_m > 450$ MPa, $\epsilon_A > 20\%$ (ϵ_A = wydłużenie próbki po zerwaniu);
 - (ii) butle z nierdzewnej stali ferrytycznej i austenitycznej (stali Duplex) mogą być używane przy poziomie naprężeń do 85% minimalnej gwarantowanej granicy plastyczności (R_e) przy ciśnieniu obliczeniowym wyprowadzonym z maksymalnej temperatury otoczenia obniżonej do +40°C;

- (iii) naczynia powinny być wyposażone w urządzenia obniżające ciśnienie ustawione na ciśnienie nominalne 26 barów; ciśnienie próbne takich naczyń nie powinno być niższe, niż 30 barów;
 - (d) Jeżeli wyłączenie pod (c) nie ma zastosowania, to naczynia powinny być zaprojektowane na temperaturę odniesienia 65°C i powinny być wyposażone w urządzenia obniżające ciśnienie, ustawione na ciśnienie nominalne, określone przez właściwą władzę państwa użytkownika;
 - (e) Korpus naczynia powinien być pokryty zewnętrzną wodoodporną warstwą ochronną o grubości, co najmniej 25 mm, wykonaną z pianki o strukturze komórkowej lub z podobnego materiału;
 - (f) Podczas przewozu, naczynie powinno być skutecznie zabezpieczone w klatce lub dodatkowym urządzeniu zabezpieczającym;
 - (g) Naczynia powinny być oznakowane czytelną, widoczną nalepką stwierdzającą, że naczynia używane są tylko w balonach na gorące powietrze lub statkach powietrznych na gorące powietrze;
 - (h) Czas użytkowania (licząc od daty inspekcji początkowej) nie powinien przekraczać 25 lat.
- 653 Przewóz tego gazu w butlach, dla których ciśnienie próbne napełniającego je produktu nie przekracza 15,2 MPa.litr (152 barów.litr), nie podlega innym przepisom ADR, jeżeli spełnione są następujące warunki:
- są spełnione przepisy dotyczące konstrukcji i badania butli;
 - butle zostały umieszczone w opakowaniach zewnętrznych, które spełniają, co najmniej przepisy Części 4 dla opakowań kombinowanych. Powinny być spełnione przepisy ogólne dotyczące pakowania pod 4.1.1.1, 4.1.1.2 i 4.1.1.5 do 4.1.1.7;
 - butle nie są zapakowane razem z innymi towarami niebezpiecznymi;
 - całkowita masa brutto sztuki przesyłki nie przekracza 30 kg; oraz
 - każda sztuka przesyłki jest oznakowana w sposób trwały i widoczny napisem: „UN 1066” dla argonu sprężonego”, „UN 1013” dla dwutlenku węgla, „UN 1046” dla helu sprężonego lub „UN 1066” dla azotu sprężonego. Oznakowanie to umieszczone jest w polu rombu obwiedzionego linią o wymiarach co najmniej 100 mm × 100 mm.
- 654 Zapalniczki zużyte, zebrane oddzielnie i nadane zgodnie z 5.4.1.1.3, mogą być przewożone pod tą pozycją w celu utylizacji. Nie muszą być one zabezpieczone przed przypadkowym zadziałaniem, pod warunkiem, że podjęto środki zapobiegające niebezpiecznemu wzrostowi w nich ciśnienia i wytworzeniu atmosfery niebezpiecznej.
- Zapalniczki zużyte, oprócz nieszczelnych i silnie zdeformowanych, powinny być pakowane zgodnie z instrukcją P003. Ponadto, powinny być spełnione następujące przepisy:
- stosuje się wyłącznie opakowania sztywne o pojemności maksymalnej 60 litrów;
 - opakowania powinny być napełnione wodą lub innym odpowiednim materiałem ochronnym w celu uniknięcia zapłonu;
 - w normalnych warunkach przewozu wszystkie urządzenia zapalające w zapalniczkach, powinny być pokryte materiałem ochronnym;
 - opakowania powinny być odpowiednio wentylowane w celu zapobieżenia tworzeniu atmosfery wybuchowej i wzrostowi ciśnienia;

- sztuki przesyłki powinny być przewożone tylko w pojazdach wentylowanych lub odkrytych lub w kontenerach.

Nieszczelne lub silnie zdeformowane zapalniczki, powinny być przewożone w opakowaniach awaryjnych pod warunkiem, że podjęto odpowiednie środki w celu zapobieżenia niebezpiecznemu wzrostowi ciśnienia.

UWAGA: *Przepis szczególnie 201 oraz przepisy szczególne pakowania PP84 i RR5 w instrukcji pakowania P002 pod 4.1.4.1 nie mają zastosowania do zużytych zapalniczek.*

- 655 Butle i ich zamknięcia, zaprojektowane, wykonane, zatwierdzone i oznakowane zgodnie z Dyrektywą 97/23/EC⁴, stosowane w aparatach do oddychania, nie spełniające wymagań działu 6.2, mogą być przewożone, pod warunkiem, że podlegają one inspekcjom i badaniom wymienionym pod 6.2.1.6.1 i okres pomiędzy badaniami wymieniony w instrukcji pakowania P200 pod 4.1.4.1 nie jest przekroczony. Ciśnienie zastosowane do hydraulicznej próby ciśnieniowej jest ciśnieniem zaznaczonym na butli zgodnie z Dyrektywą 97/23/EC⁴.
- 656 *(Skreślony)*
- 657 Niniejsza pozycja powinna być stosowana wyłącznie do substancji technicznie czystych; odnośnie do składników mieszanin LPG, patrz UN 1965 lub patrz UN 1075 w powiązaniu z UWAGĄ 2 pod 2.2.2.3.
- 658 UN 1057 ZAPALNICZKI zgodne z normą EN ISO 9994:2006 + A1:2008 „Zapalniczki – Wymagania bezpieczeństwa” oraz UN 1057 POJEMNIKI DO NAPEŁNIANIA ZAPALNICZEK, mogą być przewożone podlegając tylko przepisom 3.4.1 (a) do (h), 3.4.2 (z wyłączeniem, gdy masa brutto wynosi 30 kg), 3.4.3 (z wyłączeniem, gdy masa brutto wynosi 20 kg), 3.4.11 i 3.4.12, pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:
- (a) Całkowita masa brutto każdej sztuki przesyłki nie jest większa niż 10 kg;
 - (b) W jednym pojeździe są przewożone takie sztuki przesyłki o łącznej masie brutto nie większej niż 100 kg; oraz
 - (c) Każde opakowanie zewnętrzne jest w sposób widoczny i trwały oznakowane napisem „UN 1057 ZAPALNICZKI” lub „UN 1057 POJEMNIKI DO NAPEŁNIANIA ZAPALNICZEK”, odpowiednio.
- 659 Materiały, dla których przypisane są przepisy szczególne PP86 lub TP7 w kolumnie (9a) i w kolumnie (11) Tabeli A w dziale 3.2 i dlatego wymagane jest usunięcie powietrza z przestrzeni gazowej, nie powinny być stosowane do przewozu pod tym numerem UN, ale powinny być przewożone pod ich odpowiednimi numerami UN, wymienionymi w Tabeli A w dziale 3.2.
- UWAGA:** *Patrz również pod 2.2.2.1.7.*
- 660 Odnośnie do przewozu instalacji zasilania gazem przeznaczonych do montażu w pojazdach samochodowych zawierających taki gaz, przepisy podrozdziału 4.1.4.1, działu 5.2, działu 5.4 i działu 6.2 ADR nie muszą być stosowane, pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:

⁴ Dyrektywa 97/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 29 Maja 1997 dotycząca przybliżenia praw Państw Członkowskich dotyczących urządzeń pracujących pod ciśnieniem (PED) (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich Nr. L 181 z 9 lipca 1997, str. 1 - 55).

- (a) Instalacje zasilania gazem odpowiadają wymaganiom Regulaminu EKG Nr 67, Rewizja 2⁵, Regulaminu EKG Nr 110, Rewizja 1⁶ lub Regulaminu EKG Nr 115⁷, lub Rozporządzenia WE Nr 79/2009⁸ w połączeniu z Rozporządzeniem (UE) Nr 406/2010⁹, odpowiednio.
- (b) Instalacje zasilania gazem są szczelne i nie zawierają żadnych śladów uszkodzeń zewnętrznych, które mogą wpływać na ich bezpieczeństwo.

UWAGA 1: Kryteria można znaleźć w normie ISO 11623:2002 Transportowe butle do gazu – Badania i próby okresowe kompozytowych butli do gazu (lub ISO DIS 19078 Butle do gazu – Badania montażu butli oraz przekwalifikowywanie wysokociśnieniowych butli przeznaczonych do przechowywania gazu ziemnego jako paliwo do pojazdów samochodowych).

UWAGA 2: Jeżeli instalacje zasilania gazem nie są szczelne lub są przepiętne lub mają uszkodzenia, które mogą wpływać na ich bezpieczeństwo, to mogą one być przewożone wyłącznie w naczyniach ciśnieniowych awaryjnych, zgodnie z ADR.

- (c) Jeżeli instalacja zasilania gazem jest wyposażona w dwa lub więcej zaworów zestawionych liniowo, to dwa zawory powinny być tak zamknięte, aby były szczelne w normalnych warunkach przewozu. Jeżeli jest tylko jeden zawór lub tylko jeden zawór działa prawidłowo, to wszystkie otwory, za wyjątkiem otworu urządzenia obniżającego ciśnienie, powinny być zamknięte w taki sposób, aby były szczelne w normalnych warunkach przewozu.
- (d) Instalacje zasilania gazem powinny być przewożone w taki sposób, aby były zabezpieczone przed zablokowaniem urządzenia obniżającego ciśnienie lub jakimkolwiek uszkodzeniem zaworów lub innych będących pod wpływem ciśnienia części instalacji zasilania gazem oraz przypadkowego uwolnienia gazu w normalnych warunkach przewozu. Instalacja zasilania gazem powinna być tak zabezpieczona, aby zapobiec przesuwaniu, przetaczaniu lub ruchowi pionowemu.
- (e) Instalacje zasilania gazem powinny odpowiadać przepisom 4.1.6.8 (a), (b), (c), (d) lub (e).
- (f) Przepisy dotyczące znakowania i stosowania nalepek ostrzegawczych zawarte w dziale 5.2, powinny być spełnione, chyba że instalacje zasilania gazem są przewożone w urządzeniu manipulacyjnym. Jeżeli tak, to

⁵ Regulamin EKG Nr 67 (Jednolite przepisy dotyczące: I. homologacji specjalnego wyposażenia pojazdów samochodowych wykorzystujących w układzie napędowym skroplony gaz ropopochodny (LPG); II. homologacji pojazdu wyposażonego w specjalny układ wykorzystujący w układzie napędowym skroplony gaz ropopochodny w zakresie montażu tego wyposażenia).

⁶ Regulamin EKG Nr 110 (Jednolite przepisy dotyczące homologacji: I. specjalnych elementów składowych pojazdów samochodowych wykorzystujących sprężony gaz naturalny (CNG) w układzie napędowym; II. pojazdów w zakresie instalacji specjalnych homologowanych elementów składowych pojazdów samochodowych wykorzystujących sprężony gaz naturalny (CNG) w układzie napędowym).

⁷ Regulamin EKG Nr 115 (Jednolite przepisy dotyczące homologacji: I. specjalnych systemów LPG instalowanych w pojazdach samochodowych znajdujących się w eksploatacji, wykorzystujących w układzie napędowym skroplony gaz ropopochodny (LPG); II. specjalnych systemów CNG instalowanych w pojazdach samochodowych znajdujących się w eksploatacji, wykorzystujących w układzie napędowym sprężony gaz naturalny (CNG)).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 79/2009 z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych napędzanych wodorem oraz zmieniające dyrektywę 2007/47/WE.

⁹ Rozporządzenie Komisji (UE) Nr 406/2010 z dnia 26 kwietnia 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 79/2009 w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych napędzanych wodorem.

oznakowanie i nalepki ostrzegawcze powinny być zamieszczone na takim urządzeniu.

(g) Dokumentacja

Do każdego przewozu wykonywanego zgodnie z niniejszym przepisem szczególnym, powinien być dołączony dokument przewozowy zawierający, co najmniej następujące informacje:

- (i) numer UN gazu zawartego w instalacjach zasilania gazem, poprzedzony literami „UN”;
- (ii) prawidłową nazwę przewozową tego gazu;
- (iii) numer wzoru nalepki ostrzegawczej;
- (iv) liczbę instalacji zasilania gazem;
- (v) odnośnie gazów skroplonych, masę netto w kg gazu dla każdej instalacji zasilania gazem, a odnośnie gazów sprężonych, pojemność nominalną w litrach dla każdej instalacji zasilania gazem, po której zamieszcza się informację o nominalnym ciśnieniu roboczym;
- (vi) nazwy i adresy nadawcy i odbiorcy.

Informacje określone od (i) do (v) powinny być zamieszczone zgodnie z jednym z następujących przykładów:

Przykład 1: UN 1971 gaz ziemny, sprężony, 2.1, 1 instalacja zasilania gazem o pojemności całkowitej 50 l, 200 bar.

Przykład 2: UN 1965 mieszanina węglowodorów gazowych, skroplona, i.n.o., 2.1, 3 instalacje zasilania gazem, w każdej 15 kg masy netto gazu.

UWAGA: *Wszystkie pozostałe przepisy ADR powinny być stosowane.*

- 661 Przewóz uszkodzonych akumulatorów litowych, jeżeli nie są one zebrane i przygotowane do przewozu w celu utylizacji zgodnie z przepisem szczególnym 636, jest dozwolony wyłącznie na dodatkowych warunkach określonych przez właściwą władzę którejkolwiek Umawiającej się Strony ADR, która może również zatwierdzić zgodę wydaną przez właściwą władzę państwa niebędącego Umawiającą się Stroną ADR, pod warunkiem, że ta zgoda została wydana zgodnie z procedurami stosowanymi na podstawie ADR lub RID.

Do pakowania tych towarów mogą być stosowane wyłącznie te metody, które zostały zatwierdzone przez właściwą władzę.

Właściwa władza może określić bardziej restrykcyjną kategorię transportową lub bardziej restrykcyjny kod ograniczenia przejazdu przez tunele, co powinno być zawarte w zatwierdzeniu wydanym przez tę właściwą władzę.

Kopia zatwierdzenia wydanego przez właściwą władzę powinna być dołączona do każdego przewozu. Dopuszczalne jest również aby dokument przewozowy zawierał odniesienie do zatwierdzenia wydanego przez właściwą władzę.

Właściwa władza Umawiającej się Strony ADR wydająca zatwierdzenie zgodnie z niniejszym przepisem szczególnym powinna poinformować sekretariat EKG ONZ w celu udostępnienia tej informacji na swojej stronie internetowej.

UWAGA: *Wszystkie rekomendacje wydane przez Organizację Narodów Zjednoczonych, dotyczące wymagań technicznych odnośnie przewozu uszkodzonych akumulatorów litowych, powinny być brane pod uwagę przy wydawaniu zatwierdzenia.*

Uszkodzonymi akumulatorami litowymi są w szczególności:

- akumulatory, które z uwagi na względy bezpieczeństwa, zostały uznane przez ich producenta za wadliwe;
- akumulatory z uszkodzonymi lub wyraźnie odkształconymi obudowami;
- akumulatory z wyciekami lub akumulatory z objawami gazowania; lub
- akumulatory z wadami, które nie mogą być stwierdzone przed przewozem do miejsca badań.

DZIAŁ 3.4

TOWARY NIEBEZPIECZNE ZAPAKOWANE W ILOŚCIACH OGRANICZONYCH

3.4.1 Przepisy niniejszego działu mają zastosowanie do przewozu towarów niebezpiecznych niektórych klas, zapakowanych w ilościach ograniczonych. Odpowiedni limit ilościowy dla opakowania wewnętrznego lub przedmiotu jest określony dla każdej substancji w kolumnie (7a) w Tabeli A w dziale 3.2. Ponadto, w kolumnie tej limit ilościowy „0” wskazany jest dla każdej pozycji niedopuszczonej do przewozu, zgodnie z niniejszym działem.

Ilości ograniczone towarów niebezpiecznych zapakowanych w takich ilościach, spełniające przepisy niniejszego działu, nie podlegają żadnym innym przepisom ADR, za wyjątkiem odpowiednich przepisów:

- (a) Części 1, działów 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6, 1.8, 1.9;
- (b) Części 2;
- (c) Części 3, działów 3.1, 3.2, 3.3 (oprócz przepisów szczególnych 61, 178, 181, 220, 274, 625, 633 i 650 (e));
- (d) Części 4, podrozdziałów 4.1.1.1, 4.1.1.2, 4.1.1.4 to 4.1.1.8;
- (e) Części 5, 5.1.2.1(a) (i) i (b), 5.1.2.2, 5.1.2.3, 5.2.1.9, 5.4.2;
- (f) Części 6, wymagań konstrukcyjnych pod 6.1.4 oraz podrozdziałów 6.2.5.1 i 6.2.6.1 do 6.2.6.3;
- (g) Części 7, działów 7.1 oraz rozdziałów 7.2.1, 7.2.2, 7.5.1 (za wyjątkiem 7.5.1.4), 7.5.2.4, 7.5.7, 7.5.8 i 7.5.9;
- (h) 8.6.3.3 i 8.6.4.

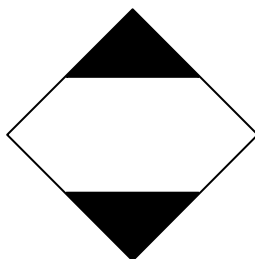
3.4.2 Towary niebezpieczne powinny być zapakowane wyłącznie w opakowania wewnętrzne umieszczone w odpowiednich opakowaniach zewnętrznych. Mogą być stosowane opakowania pośrednie. Ponadto, w odniesieniu do przedmiotów podklasy 1.4, grupy zgodności S, przepisy rozdziału 4.1.5 powinny być w pełni spełnione. Stosowanie opakowań wewnętrznych nie jest konieczne dla przewozu przedmiotów takich, jak: aerozole lub „naczynia, małe, zawierające gaz”. Całkowita masa brutto sztuki przesyłki nie powinna przekraczać 30 kg.

3.4.3 Za wyjątkiem przedmiotów podklasy 1.4, grupy zgodności S, tace obciążone folią termokurczliwą lub folią rozciągliwą, spełniające wymagania podrozdziałów 4.1.1.1, 4.1.1.2 i 4.1.1.4 do 4.1.1.8, mogą być stosowane jako opakowania zewnętrzne dla przedmiotów lub opakowań wewnętrznych zawierających towary niebezpieczne zgodnie z niniejszym działem. Podatne na pęknięcie lub przebicie opakowania wewnętrzne, takie jak opakowania wykonane ze szkła, porcelany, kamionki lub niektórych tworzyw sztucznych, powinny być umieszczane w odpowiednich opakowaniach pośrednich, spełniających wymagania określone pod 4.1.1.1, 4.1.1.2 i 4.1.1.4 do 4.1.1.8, i powinny być zbudowane w taki sposób, aby spełniały wymagania konstrukcyjne określone pod 6.1.4. Całkowita masa brutto sztuki przesyłki nie powinna przekraczać 20 kg.

3.4.4 Towary ciekłe klasy 8, II grupy pakowania, w opakowaniach wewnętrznych z porcelany lub kamionki, powinny być zamknięte w zgodnych i sztywnych opakowaniach pośrednich.

3.4.5 i 3.4.6 (Zarezerwowane)

- 3.4.7 Z wyjątkiem transportu lotniczego, sztuki przesyłki zawierające towary niebezpieczne w ilościach ograniczonych, powinny posiadać oznakowanie wskazane poniżej.

Oznakowanie powinno być dobrze widoczne, czytelne i odporne na działanie czynników atmosferycznych, bez istotnej utraty tych cech.

Górna i dolna część oraz linia obrzeża powinny być czarne. Powierzchnia środkowa powinna być biała lub odpowiednio kontrastująca. Minimalne wymiary powinny wynosić 100 mm × 100 mm, a minimalna szerokość linii obrzeża tworzącej kontur rombu powinna wynosić 2 mm. Ze względu na wielkość sztuki przesyłki wymiary oznakowania mogą zostać zmniejszone, ale nie mniej niż do 50 mm × 50 mm, pod warunkiem, że pozostanie ono dobrze widoczne.

- 3.4.8 Sztuki przesyłki zawierające towary niebezpieczne, przeznaczone do przewozu lotniczego, zgodnie z przepisami części 3, działu 4 Instrukcji Technicznych dotyczących Bezpiecznego Transportu Towarów Niebezpiecznych Drogą Lotniczą ICAO, powinny posiadać oznakowanie wskazane poniżej.

Oznakowanie powinno być dobrze widoczne, czytelne i odporne na działanie czynników atmosferycznych, bez istotnej utraty tych cech. Górna i dolna część oraz linia obrzeża powinny być czarne. Powierzchnia środkowa powinna być biała lub odpowiednio kontrastująca. Minimalne wymiary powinny wynosić 100 mm × 100 mm, a minimalna szerokość linii obrzeża tworzącej kontur rombu powinna wynosić 2 mm. Symbol „Y” powinien być umieszczony w środku oznakowania i powinien być dobrze widoczny. Ze względu na wielkość sztuki przesyłki, wymiary oznakowania mogą zostać zmniejszone, ale nie mniej niż do 50 mm × 50 mm, pod warunkiem, że pozostanie ono dobrze widoczne.

- 3.4.9 Sztuki przesyłki zawierające towary niebezpieczne, zaopatrzone w oznakowanie określone pod 3.4.8, powinny spełniać przepisy rozdziałów 3.4.1 do 3.4.4 niniejszego działu i nie muszą być oznakowane dodatkowo znakiem określonym pod 3.4.7.

- 3.4.10 (Zarezerwowany)

- 3.4.11 Jeżeli sztuki przesyłki zawierające towary niebezpieczne zapakowane w ilościach ograniczonych umieszczone są w opakowaniu zewnętrznym, to stosuje się przepisy rozdziału 5.1.2. Ponadto, na opakowanie zbiorcze powinno być naniesione oznakowanie, wymagane przepisami niniejszego działu, o ile nie są widoczne znaki wymagane dla wszystkich towarów niebezpiecznych, znajdujących się w opakowaniu zbiorczym.

Przepisy 5.1.2.1 (a) (ii) i 5.1.2.4 stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy zawartość opakowania stanowią inne towary niebezpieczne, które nie są zapakowane w ilościach ograniczonych i tylko w odniesieniu do tych towarów.

3.4.12 Przed rozpoczęciem przewozu, nadawcy towarów niebezpiecznych zapakowanych w ilościach ograniczonych, powinni przekazać przewoźnikowi w formie pisemnej informacje o całkowitej masie brutto nadawanych towarów.

3.4.13 (a) Jednostki transportowe o masie maksymalnej powyżej 12 ton, przewożące towary niebezpieczne zapakowane w ilościach ograniczonych, powinny być oznakowane z przodu i z tyłu zgodnie z 3.4.15, za wyjątkiem, gdy jednostka transportowa zawiera inne towary niebezpieczne, dla których wymagane są tablice barwy pomarańczowej, zgodnie z 5.3.2. W tym drugim przypadku, jednostka transportowa może być oznakowana tylko tablicami barwy pomarańczowej, zgodnie z 5.3.2, albo jednocześnie tablicami barwy pomarańczowej, zgodnie z 5.3.2 i oznakowaniem zgodnym z 3.4.15.

(b) Kontenery przewożące towary niebezpieczne zapakowane w ilościach ograniczonych na jednostkach transportowych o masie maksymalnej powyżej 12 ton, powinny być oznakowane na wszystkich czterech ścianach bocznych zgodnie z 3.4.15, za wyjątkiem, gdy kontener zawiera inne towary niebezpieczne, dla których wymagane jest oznakowanie nalepkami, zgodnie z 5.3.1. W tym drugim przypadku, kontener może być oznakowany tylko wymaganymi nalepkami albo jednocześnie nalepkami, zgodnie z 5.3.1 i oznakowaniem zgodnym z 3.4.15.

Przewożąca jednostka transportowa nie musi być oznakowana, z wyjątkiem, gdy oznakowanie kontenerów nie jest widoczne z zewnątrz tej jednostki transportowej. W takim przypadku, takie same oznakowanie powinno być zamieszczone z przodu i z tyłu jednostki transportowej.

3.4.14 Oznakowanie określone pod 3.4.13, nie jest wymagane, jeżeli całkowita masa brutto przewożonych sztuk przesyłki zawierających towary niebezpieczne zapakowane w ilościach ograniczonych nie przekracza 8 ton na jednostkę transportową.

3.4.15 Oznakowanie powinno odpowiadać wymaganiom określonym pod 3.4.7, przy czym minimalne wymiary powinny wynosić 250 mm × 250 mm.

DZIAŁ 3.5

TOWARY NIEBEZPIECZNE ZAPAKOWANE W ILOŚCIACH WYŁĄCZONYCH

3.5.1 Ilości wyłączone

3.5.1.1 Ilości wyłączone towarów niebezpiecznych niektórych klas, innych niż przedmioty, spełniające przepisy niniejszego działu, nie podlegają żadnym innym przepisom ADR, za wyjątkiem:

- (a) wymagań działu 1.3 dotyczących szkolenia;
- (b) procedur klasyfikacji i kryteriów dla określania grup pakowania w Części 2;
- (c) wymagań dotyczących pakowania, zawartych pod 4.1.1.1, 4.1.1.2, 4.1.1.4 i 4.1.1.6.

UWAGA: W przypadku materiałów promieniotwórczych, mają zastosowanie wymagania dotyczące materiałów promieniotwórczych w wyłączonych sztukach przesyłki podane pod 1.7.1.5.

3.5.1.2 Towary niebezpieczne, które mogą być przewożone jako ilości wyłączone, zgodnie z przepisami niniejszego działu, wskazane są w kolumnie (7b) Tabeli A w dziale 3.2 za pomocą następującego kodu alfanumerycznego:

Kod	Maksymalna ilość netto na opakowanie wewnętrzne (w gramach dla materiałów stałych i w ml dla materiałów ciekłych i gazów)	Maksymalna ilość netto na opakowanie zewnętrzne (w gramach dla materiałów stałych i w ml dla materiałów ciekłych i gazów, lub suma gramów i ml przypadku pakowania razem)
E0	Niedopuszczony jako Ilość Wyłączona	
E1	30	1000
E2	30	500
E3	30	300
E4	1	500
E5	1	300

W odniesieniu do gazów, objętość wskazaną dla opakowań wewnętrznych określa pojemność wodna naczyń wewnętrznych, a objętość wskazaną dla opakowań zewnętrznych określa sumaryczną pojemność wodną wszystkich opakowań wewnętrznych znajdujących się w pojedynczym opakowaniu zewnętrznym.

3.5.1.3 Jeżeli towary niebezpieczne w ilościach wyłączonych, którym przypisano różne kody, zapakowane są razem, to ilość ogólna na opakowanie zewnętrzne powinna być ograniczona do ilości określonej kodem najbardziej restrykcyjnym.

3.5.1.4 Ilości wyłączone towarów niebezpiecznych, zaliczone do kodów E1, E2, E4 i E5, o maksymalnej ilości netto towarów niebezpiecznych na opakowanie wewnętrzne ograniczone do 1 ml dla cieczy i gazów oraz do 1 g dla materiałów stałych, a także o maksymalnej ilości netto towarów niebezpiecznych na opakowanie zewnętrzne, która nie powinna być większa, niż 100 g dla materiałów stałych lub 100 ml dla cieczy i gazów, podlegają tylko:

- (a) przepisom pod 3.5.2, za wyjątkiem, gdy nie jest wymagane opakowanie pośrednie, jeżeli opakowania wewnętrzne są zapakowane bezpiecznie w opakowanie zewnętrzne z materiałem wyściełającym w taki sposób, aby, w normalnych warunkach przewozu, nie uległy uszkodzeniu, przebiciu lub, aby nie nastąpiło uwolnienie ich zawartości; a w odniesieniu do cieczy, opakowanie zewnętrzne

zawiera dostateczną ilość materiału absorbującego, wystarczającą do wchłonięcia całej zawartości opakowań wewnętrznych; oraz

- (b) przepisom pod 3.5.3.

3.5.2 Opakowania

Opakowania stosowane do przewozu towarów niebezpiecznych w ilościach wyłączonych, powinny odpowiadać następującym wymaganiom:

- (a) Powinny posiadać opakowanie wewnętrzne, a każde opakowanie wewnętrzne powinno być wykonane z tworzywa sztucznego (o grubości minimalnej ścianek 0,2 mm, jeżeli używane są do materiałów ciekłych) lub ze szkła, porcelany, kamionki lub metalu (patrz również pod 4.1.1.2), a zamknięcia każdego opakowania wewnętrznego powinno być pewnie zablokowane w miejscu ustawienia za pomocą drutu, taśmy lub innym skutecznym sposobem; każde naczynie mające kołnierz z wytłoczonym gwintem powinno posiadać kołpak uszczelniający. Zamknięcie powinno być odporne na oddziaływanie zawartości;
- (b) Każde opakowanie wewnętrzne powinno być bezpiecznie zapakowane w opakowanie pośrednie z materiałem wyściełającym w taki sposób, aby w normalnych warunkach przewozu nie nastąpiło jego rozerwanie, przebicie lub nie nastąpił wyciek zawartości. Opakowanie pośrednie powinno przejąć, w razie rozerwania lub wycieku, całą zawartość, niezależnie od położenia sztuki przesyłki. W odniesieniu do materiałów ciekłych, opakowanie pośrednie powinno zawierać dostateczną ilość materiału absorbującego w celu zaabsorbowania całej zawartości opakowań wewnętrznych. W takich przypadkach materiał absorbujący może być jednocześnie materiałem wyściełającym. Towary niebezpieczne nie powinny reagować niebezpiecznie z materiałem wyściełającym, materiałem absorbującym i materiałem opakowania lub obniżać integralność lub działanie tych materiałów;
- (c) Opakowanie pośrednie powinno być bezpiecznie zapakowane w mocne, sztywne opakowanie zewnętrzne (drewniane, tekturowe lub z innego równie mocnego materiału);
- (d) Każdy typ sztuki przesyłki powinien odpowiadać przepisom podanym pod 3.5.3;
- (e) Każda sztuka przesyłki powinna mieć takie rozmiary, aby posiadała dostateczną powierzchnię do naniesienia wszystkich niezbędnych oznakowań; oraz
- (f) Dopuszcza się stosowanie opakowań zbiorczych, w których można również umieszczać sztuki przesyłki z towarami niebezpiecznymi lub towary niepodlegające wymaganiom ADR.

3.5.3 Badanie opakowań

3.5.3.1 Gotowa sztuka przesyłki, przygotowana jak do przewozu, z opakowaniami wewnętrznymi napełnionymi, co najmniej do 95% ich pojemności dla materiałów stałych lub, co najmniej do 98% dla materiałów ciekłych, powinny wytrzymywać, bez uszkodzenia któregośkolwiek opakowania wewnętrznego lub wycieku z niego, oraz bez znaczącego obniżenia jego skuteczności, badania opisane poniżej, co powinno być udokumentowane w odpowiedni sposób:

- (a) Zrzut z wysokości 1,8 m na sztywną, poziomą, niesprężynującą powierzchnię:
 - (i) Jeżeli próbka ma kształt skrzyni, to powinna być zrzucona w każdym z następujących ustawień:
 - płasko na dno;
 - płasko na pokrywę;

- płasko na najdłuższy bok;
 - płasko na najkrótszy bok;
 - na naroże.
- (ii) Jeżeli próbka ma kształt bębna, to powinna być zrzucona w każdym z następujących ustawień:
- po przekątnej przestrzennej bębna na górną krawędź, przy czym środek ciężkości powinien być położony bezpośrednio nad punktem uderzenia;
 - po przekątnej przestrzennej bębna na dolną krawędź;
 - płasko na bok;

UWAGA: *Każdy z powyższych zrzutów może być przeprowadzony na różnych, ale identycznych sztukach przesyłki.*

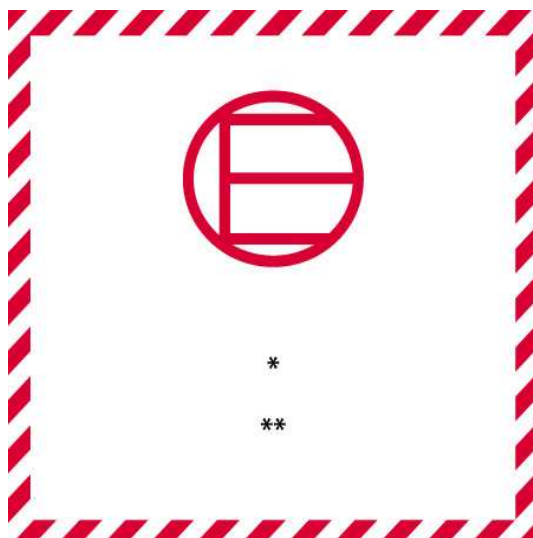
- (b) Obciążenie stosowane na górną powierzchnię przez 24 godziny, powinno być równoważne masie całkowitej identycznych sztuk przesyłki spiętrzonych na wysokość 3 m (włącznie z tą próbka).

3.5.3.2 Do celów badania, materiały przeznaczone do przewozu w danym opakowaniu mogą być zastąpione innymi materiałami, z wyłączeniem przypadków, gdy zamiana ta może spowodować niewiarygodność wyników badań. Odnośnie do materiałów stałych, jeżeli stosowany jest inny materiał, to powinien mieć on takie same charakterystyki fizyczne (masę, rozmiar cząstek, itp.), jak materiał przeznaczony do przewozu. Jeżeli podczas badań na swobodny spadek z materiałami ciekłymi, stosowany jest inny materiał, to powinien mieć on taką samą gęstość względną (ciężar właściwy) i lepkość, jak materiał przeznaczony do przewozu.

3.5.4 Oznakowanie sztuk przesyłki

3.5.4.1 Sztuki przesyłki, zawierające ilości wyłączone towarów niebezpiecznych, przygotowane zgodnie z przepisami niniejszego działu, powinny być zaopatrzone w trwałe i niezmywalny znak określony pod 3.5.4.2. Na znaku powinna być umieszczona pierwsza cyfra lub pojedynczy numer nalepki wskazany w kolumnie (5) Tabeli A w dziale 3.2 dla każdego towaru zawartego w tej sztuce przesyłki. Jeżeli nazwa nadawcy lub odbiorcy nie jest umieszczona w innych miejscach sztuki przesyłki, to te informacje powinny być umieszczone na tym znaku.

3.5.4.2 Minimalne rozmiary znaku powinny wynosić 100 mm × 100 mm.

Znak ilości wyłączonych

Obrys i symbol są tego samego koloru, czarne lub czerwone, na białym lub odpowiednio kontrastującym tle

- * *W tym miejscu zamieszcza się pierwszy lub pojedynczy numer nalepki wskazany w kolumnie (5) Tabeli A w dziale 3.2.*
- ** *W tym miejscu zamieszcza się nazwę nadawcy lub odbiorcy, jeżeli nie jest ona umieszczona w innych miejscach sztuki przesyłki.*

3.5.4.3 Na opakowaniu zbiorczym, zawierającym towary niebezpieczne w ilościach wyłączonych, powinny być naniesione oznakowania wymagane zgodnie z 3.5.4.1, o ile takie oznakowania nie są wyraźnie widoczne na sztukach przesyłki znajdujących się w opakowaniu zbiorczym.

3.5.5 Maksymalna liczba sztuk przesyłki w pojeździe lub kontenerze

Liczba sztuk przesyłki w pojeździe lub kontenerze nie powinna być większa niż 1 000.

3.5.6 Dokumentacja

Jeżeli towarom niebezpiecznym przewożonym w ilościach wyłączonych towarzyszy dokument lub dokumenty (takie jak konosament, lotniczy list przewozowy lub list przewozowy CMR/CIM), to co najmniej jeden z tych dokumentów powinien zawierać zapis „Towary Niebezpieczne w Ilościach Wyłączonych” oraz wskazanie liczby sztuk przesyłki.

